

**İnfazlar
faşizmin
çaresizliği**

Derimci Sol savaşçısı Murat Gül 5 Haziran'da Ankara Sincan'da katledildi. Murat Gül faşizme karşı bulunduğu her yerde mücadelede inideydi. Tutsak edildiğinde de onu teslim alamadılar. İşkencehanelerde en önde ve faşizmin zindanlarını aarak yeniden mücadeleye koştu. Sincan'da infaz mangalarıncı kuşatıldığında da "Devrimci Solcular Teslim Olmaz" geleneğinden geldiğini gösterdi.

İYÖ-DER'li öğrenciler Uğur'la Şengür'ün katledilmelerinin üzerinden henüz bir ay geçti. Murat Gül'ün katledilmesi faşizme karşı mücadelenin infazlara karşı mücadeleden geçtiğini bir kez daha göstermektedir. Infazlara karşı oluşan bilinç ve duyarlılık daha da güçlendirilmelidir. Sincan'daki katliam karşısında gerçekleştirilen çeşitli eylemler, oluşan duyarlılığın ifadesidir. Infaz politikasına karşı duyarlılığı ve mücadeleyi sürekli kıldığımızda infazların önüne geçmede kalıcı adımlar atılacaktır. Kuşatmalarda direnerek, protestolarla sesimizi yükselterek, faşizmin katliamı yüzünü teşhir edelim. İYÖ politikasını kendini vuran bir silaha dönüştürmek için tüm devrimciler, demokratlar el ele verelim.

Devlet "ategkese" değil
"teslim almaya" oynuyor

▲ Devletin Kürt halkına "layık" gördüğü cesetlerdir.

■ **Kathlamet, population**

köyler devletin Kürdistan'daki gerçek yuzudur. "Gerillaya al" in altından çıkan genişletilmiş bir "Pişmanlık Yasası" dır. Yasa faşizmin masaların da çözüm arayanlara devletin amacının Kürdistanı nüfuzunu çözmek değil, gerillayı teslim almak olduğunu göstermiştir.

Teslim alma politikası katliamlarla, köyleri yakıp yıkmayla,...

cesetleriyle ölçüyor. Kültür halkının bu katliamlarla teslim alınmak istenmesine karşı Türkiye halkları el ele vermeli ve direnmelidir. Kültür halkının yalnız olmadığını bir kez daha göstermelidir.

Devrimci Sol'dan yeni bir karar

"DARBECİ ÇETE ŞEFLERİNE VE HALA ÖRGÜTÜMÜZÜ TAŞIYE VE SABOTE ETMEYE ÇALIŞANLARA SON ÇAĞRI"

Geçtiğimiz günlerde Devrimci Sol tarafından darbecilerle ilgili olarak yeni bir karar alındığı açıklandı. "Karar 2" olarak adlandırılan 7 Haziran tarihli bu karardan önce de, 3 Mart'ta darbeci katillerle, destekçileriyle "Azadeleş" ve "devrimci adaletle örtüşmezler" çağrısını içeren "Karar 1" yayınlamıştı.

Yaklaşık üç aylık bir süreçten sonra, Devrimci Sol Merkezi Yayın Organının özel sayı olarak çıkarılan "Karar 2", bir "son çağrı" niteliği taşıyor ve bu kararda "Darbeci çete şeflerine ve hala örgütümüzü taşıyıp ve sabote etmeye çalışanlara" üç günlük bir süre tanınıyor.

5 Nolu özel sayıda yer alan açıklamada,

"ÖRGÜTÜMÜZÜN BOLGE, ALAN, KOMİTE, SORUMLU VE KOMUTANLARIN ORTAK KARARIDIR"

KARAR:2**DARBECİ-GASPCI ÇETENİN ÖRGÜTÜMÜZE KARŞI İŞLEDİKLERİ AĞIR SUÇLAR CEZASIZ KALAMAZ!**

Darbəciler aşağıdaki suçları işlemişlerdir:
1-Hızlı kurmak, darbe yaparak önderliği tutuklamak ve yönetimi gasp etmek

2-Örgütümüzü kurmayışsız bırakarak, kadrolara haber vermeden, hiçbir yetkiye ve meşruiyete dayanmadan kendilerini "devrimci" yenne koyup, 3 Eylül 1992'den 5 Ocak 1993'e kadar her türlü karar alıp uygulamak.

3-Yayın organlarını gasp ederek, örgütün ideolojik-politik çizgisini sessizce değiştirmeye çalışmak.

4-Örgütümüzün her türlü gizli bilgilerini, arşivi gasp etmek, sırlarını açığa vurmak ve bu sırları kadrolara karşı kullanarak, kadroları birbirine karşı kıskırtarak, hareketle güven bunalımı yaratmak, örgütü sabote etmek ve bundan yararlanmaya çalışmak.

5-Örgütümüzün arşivini, belgelerini, mal varlığını, silahlarını, cephanesini ve teçhizatını gasp etmek.

Darbəcilerin gasp ettiği maddi varlıklarımız:
Nakit para, silah depoları, cephane, teçhizat, menkul ve gayrimenkul eşya, tüm bunların yoldaşlık değeri 34 milyar TL'dir

6-13 Eylül 1992'den günümüze kadar birçok yoldaşımızın şehit ve tutuk düşmesine, operasyonlara, maddi ve manevi kayıplara neden olmak.

7-Hareketin her türlü olanağını, kitle ilişkilerini, kurumsallaşmasını, maddi varlığını kendi çıkarları için kullanmak.

8-Örgütü taşıyıp etmeye, bölmeye, partizimci, savaşçı ve örgütlenmemizi engellemeye çalışmak, operasyonlara karşı önlem almamızı engellemek ve örgütün yapılarını, kadrolarını değiştirmek, operasyona açık hale getirmek.

9-Örgütümüzün geleneklerini, ilkelerini, ahlakını hiçe sayarak, hemen her şeyi kirlitip demoralizasyonu ortamı sağlamaktır.

10-Kendi iktidarı ve çıkarları için yalan, dedüku ve karalamalar yapmak, insanlara suç iş-

nat etmek.

11-Hareketimizin tüm bölge, alan, komite ve sorumlulukları, kadrolarının, komutan ve savaşçıların;

16 Ocak 1993 tarihli her türlü sorunlu tartışılacağı güvencesini veren ve birlik çağrısı yapan deklarasyonuna

3 Mart 1993 tarihli daha fazla hareketle zarar verimlerini içeren darbecilerin de katilçaları, öz-güç görüşlerini ifade edebilecekleri toplantıların yapıldığı, bunun için görev yerlerini terk edenlerin derhal görev yerlerine dönmesi belirtilerek, can güvenliklerinin sağlanacağı, hareketin iradesi ve disiplini dışına çıkılmamasını içeren 1 NOLU KARAR'a uyulmaması,

3 Mart 1993 tarihli darbeci çete şeflerine resmi olarak gönderilen toplantı çağrısına cevap vermemek

Her irtisatta tekrarladığımız ve çeşitli yayın organlarında yayınlanan çağrılara cevap vermemek.

12-Örgütün kadrolarının darbəcili mahkum etmesi ve anelmesiyle, kadroların iradesini tanınamaya ve ayrıntılı örgütlemeye,

13-Düşmanla aynı paralele ve düşmanın ideolojik yönlendirmesiyle önderlik ve Devrimci Sol düşmanlığı propagandasını yayma,

14-Ayrıntılılar meşrulaştırmak ve güç toplamak için demek isyen, ey başkalarını düzlemek, yoldaşlarımızı tuzak kurup öldürmeye teşebbüs etme işkence yapma ve yaralama düşmandan güvenlik isteme ve oportünizme sığınma

15-Halkı "Devrimci Sol yardım etmeyin, kendi desteklemeyin" diye tehdit etmek,

16-Örgütümüzün yayın organlarının ismini kullanmak

Bu suçlar darbəcili örgütleyen ve hala hareketimizi bölüp taşıyıp etmeye çalışan, sabote eden herkes için pecevidir ve bunlar birinci dereceden suçlulardır! deniliyor ve açıklama şu çağrıyla son buluyor

"DARBECİ FETE ŞEFLERİNE VE HALA ÖRGÜTÜMÜZÜ TAŞIYE VE SABOTE ETMEYE ÇALIŞANLARA SON ÇAĞRI:"

Bu yazının yayımlandığı tarihten itibaren 3 gün içerisinde hareketin adaletine sığınıp gelip teslim planlarını samimiyet derecelerne göre işledikleri suçları yeniden ele alıp, devrimci adalet ilekleriyle yarılacaklardır! Aksi halde işledikleri ağır suçların birinci dereceden sorumlusu olarak cezalandırılacaklardır

TÜM KADROLARIMIZ, SAVAŞÇILARIMIZ VE TARAFKARLARIMIZ!

Bu karar zorunludur! girdiği andan itibaren gereğini yerine getirmekle görevlidir.

Tüm Halkımıza, Türkiye ve Dünya Soluna Duyuruyoruz. HALKIMIZI VE HAREKETİMİZİ İŞLENİŞ HİÇBİR SUÇ CEZASIZ KALMAYACAKTIR!"

**7 Haziran 1993
DEVİRİMCİ SOL**

Politikada Bu Hafta**Kaçan kaçana**

TUWCİ DAĞDATILIOULU

TV kanalları partibaskını, başbakan pazarlama

varışını, bütün buyla sürdürüyor. Ülkeye başbakan arayışı sürerken, iş bitenler politikası sahanesinden çekilme hazırlığı yapıyorlar. İnönü SHP başkanlığına aday olmayacağını açıklaması, sistemin kurban aldığı politikacılar kervanına katılıp gidecekti. Çok değil, Mart '94'teki mahalli seçimlerde bu ister istemez ortaya çıkacak bir sonuçtu. Fikrî sistem onu kurban etmeden, tekniğini görüp kenara atılmayı beklemekten çekilme istemi erdem olarak sunuluyor. Ahlaksızlık, namussuzluk öylesine alışmış başını gıtmış ki, İnönü'nün "çekiliyorum" jesti birden burjuva basın-yayın dünyasının birinci dereceden ilgi alanı olacak kadar önem kazandı.

Burjuva dünyası İnönü'nün başkanklık çekilme istemini açıklamasına üzülmemekle çok, böylesi bir jestin politikalarını, politikacıların ahlaksızlığına biraz olsun "erdem" katması olmasına sevin-

yor. Bu jeste, oylan '94'larda seçecek solun cu gücü partisi SHP'nin tükünense bir nebe düşer. Olabilir gözüyle bakıyor. Oligarşi bir türlü birleşemediği ve alternatif bir güç olarak çıkaramadığı solu için umut kapısı arıyor. İnönü'nün başarmadığını yeni bir isim bulup yıldızını parlattı yeniden denecekler. İnönü en azından böylesi bir yolu açmasıyla burjuvazinin takdirini kazanmıştır.

Yolsuzluklara, tekellere yağma ve talanına, faizsinin terör ve katliamlarına, kayıplara ve infazlarına ortak olmasıyla olsa olsa tükünense şü' deminde yalıtılı bu jest İnönü oligarşi için bir "erdem" kazanmış olmuştur. Türk ve Kürt halkları için böylesi bir jestin "erdem" olarak hiçbir önemi yoktur. Aslında İnönü'nün "erdem" bir yayını oligarşinin solunun tükünense gözünde de seyyor. Sol tüken oligarşinin sağından da beklediği fazla bir şey yok. Koalisyonlarla bu ülke yönetilemez diyenlerin, koalisyonlara sarılmaları ve övgü dilemeleri, sağ ve solu birleştirmek için caba sarı emelleri hatla gerektiğinde sağın iki büyük partisini de birleştirebileceklerini söylemeleri sistemin politikalarının da iflasıdır. Sistemin krizi, sistemin sabilherine hiç stemedikleri bir şey yapmak durumunda bırakırsa ve çok güvendiği, umut bağladığı sağlı solu koalisyonu krizine 500 gün bile dayanamıyorsa, oligarşi için yapacak çok şey kalmamıştır. Zaten ülkelerin, partilerin, politikacıların geldiği, MGK'nın politikalarıyla yönetilmeye çalışılması da bunu gösteriyor.

Oligarşinin bugün halkın karşısına çıkarılabilecek, ciddi ve etkili olabilecek bir çek politik alternatifti yoktur. Ne başkanklık seçiminin arifesinde olan DYP'ni, ne daha önce denemisi olan ANAP'ın, ne de başasak düşünüsü sürdüren SHP'nin halkın sisteme tepkilerini kendisi potasında toplayıp sistemin güvencesi alacak durumda olmadığını ortadadır.

Oligarşinin politik sisteminin tükünmesi, Demirel'in Cumhuriyet başkanklığı kaçısını getirirken, İnönü'nün de politikadan kendi isteğiyle emekliğini getirmişti. DYP'nin başına Sezzin ya da Çiller'in gelmesi halkta yeni bir umut dalgası yaratacağına, iktidarlar üzerinde her zaman şu sahibi olmuş tekele burjuvazide de zerrece inanmıyor.

Devrimci ve ulusal mücadelenin gücü, sistemin sistemin emellerinden güçsüzlüğünden, cözümüstüğünden, acizliğinden geliyor. Bu zeminde halkı mücadele ve savaş katmak için hiçbir neden olamaz. Halk sistemin partilerinden ya umudu kesmiştir ya da onlara pamuk ilgiyle bağdır. Ama halk devrimin potasına çekmek için mücadelede daha kararl olma erekivori.

İktidar Ateşten Gömlek

YÖNETECEK ADAM BULAMIYORLAR

Özari'nin olumuyla başlayan çalkalanma, oligarşinin yönetim organlarını yukarıdan aşağıya etkileyen yeni gelişmelerde daha da artıyor. Demirelin hükümeti "başsız" bırakarak Çankaya'ya çıkması DYP'nin yeni lider arayışı ve en son İnönü'nün çekileceğini açıklamasıyla sağdan soluna burjuva politikası sahnesinde beklenen ve arayılan sürüyor. "Başbakan" olmaya adayları sermaye cephesi İnönü'nün "ben yokum" dediğinden sonra bir de SHP'ye lider bulma sorunuyla karşı karşıya kalmış durumda. Şimdi sadece "çöl güörece" bir başbakan değil, bir de oylan "çöl'lara doğru seyreden SHP'nin düşüncü ve tükenişini durduracak bir lider aramaya başlayacak. Sermaye cephesinin lider sıkıntısı sürüyor. Burjuvazinin politik arenası lider kıym makinesi gibi çalışıyor. Sistemin sorunlarını çözecek politikaları üretmeyecek hangir parti ve başında hangir lider olursa olsun kısa sürede etkisiz. Sorunun oda-

Yeni pehreyi bulmakta zorlanıyor.

Sergin mi olsun, Çiller mi? Dalan mı yoksa Köksal Toptan mı? Şimdi sermaye cephesinin bir sorunlarına yenileri ekleniyor. İnönü'den sonra SHP'yi kim ayakta tutacak? Ya da "Ne olacak bu SHP'nin halı" Mümcü'nün belki de yadını çikardığı rüzgarla kendi solu birleştirme operasyonuna girişen sermaye cephesi, şimdi bunu bir kez daha denemek zorunda. Foksa ihtiyacı duyduğunda onu sürebilecek ve haliken idarede sola kaçma muhteflerini frenlemekle kullanılabileceği solu tüketip gidecek. Oligarşi kendi solundan da fazlasıyla kaygılı. Kisa sürede soluna toplayacak bir lider yaratabilecek durumda değil. Bir an Baykara'ya umut bağlanmıştı. Ama onun da bir şey yapamayacağını, eskidiğini görüyor. Kendi önündeki anıvandan başarıyla geçmiş olması yetmiyor. Halktan da destek bulması gerekiyor.

Türkiye köklü yönetimleriy. Hiçbir şey eskisi gibi kalmıyor, olmayacak. Dilerceki firtına artık eskisi gibi bastırılamıyor.

Ne sağda ne de solda halkı peşinden sürükleyebilecek yetenekte bir adaya sahip değildir telcelki burjuvazi. İşte devrimci ve ulusal mücadelede boy zeminde boy atmaktadır. Ve oligarşinin halkta tükenen umudunun yerini doldurmaktadır. Hip kimse böylesi bir sistemi uzun süre ayakta tutamaz.

birikiş hayati önemdeki sorunlara en küçük bir çözüm üretmekten bile kısa sürede eskitip atıyor. Ve bugün Ortadoğu'da, Balkanlar ve Kafkasya'da yaşanan gelişmelerde bir çıkmazın içine yuvarlanıyor, bütün komşuları sorunları yaşayan diğer ülkelerle bu esimeye daha da hızlanıyor. Hiçbir konuda çözüm üretmeyen burjuva siyaseti, kendini hızla yenিয়ে, kabul değıştirmeye çalışıyor. Ama sistemin kendisi iş yaramaz hale gelmiş ve çürümüş. Çürümüş bir şeyden yeni bir şey üretmek mümkün değildir.

mayacak kadar gözü dönmüş durumda. Saldırarak kaçıp ormanları. Bunun belediyelerden garpıcı emeklerini sergileyen SHP iktidara sılcıca yapışmasına rağmen tam bir çöküş yaşıyor. Burjuva siyaset sahnesinde en hızlı eriyen parti olan SHP İnönü'nün "Ben yokum" açıklamasından sonra iyice çöküşte. İnönü'nün SHP'yi yarı yolda bırakıp gitmesini "demokraside yeni gelecek yaratmak" adına alıplayanlara somak gerekiyor. İnönü o grafiği yükselen göksal bir SHP'yi mi bırakıp gidiyor, yoksa en hızlı eriyen, tükenen bir partiyi mi? İnönü hükümetin, partisinin önünü düzdedikten sonra mı bırakıp gidiyor yoksa hükümet çöküşüne yolların önünü açtıkça altından aşıp, SHP dümdüz olurken mi? Bir an İnönü'nün "demokratik gelenekler" yarattığını farzedelim: Hükümet ve SHP'nin durumu dikkate alınır mı "bırakıp kaçma geleneği" olmuştur mu? Üstelik bu gelenek ondan önce Özal ve Demirel tarafından başlatılmış bir gelenek değil mi? Gelelim bunun "erdem" yanını. Halka neredeseyse yeni göçü vaat etmek ve taş taş üstüne koymadan sorumluluklarından sıyrılın tam anlamıyla "kaçmak" ne zamandan beri "erdem" sayılıyor? Belki şu burjuva politika sahnesinde erdem olarak görülebilir. İnönü derinden farklı olarak, tükenişini, politikada başarısızlığı fark eden, sistemin kurbanı olmadan kendi kendini emekli eden bir politika emekli olmasıyla "erdem" kazanmış olabilir. Çankaya'da bir şey vardı: "Ben yokum" diye kapışma sahnesine benzerlebilir. Bir birini parçalayıp yok etmeden bu sahnede pek çekilene rastlanmıyor değil.

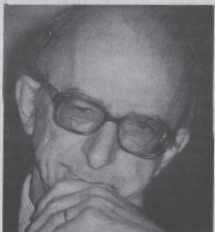
Oligarşi çare tutuluyor. O kadar pisliğin içinde ve onusuzca işlere bulaşmıştır ki, kaçıp erdem diye sunmak zorundadır. Derinlerdeki fırtınayı kontrol etmek bu kez daha da zor görünüyor, "70'lerde "Karaoglan" ile, ardından MC hükümetleri ile durumu idare eden ve eşya yeteneğinde olmadıkları için 12 Eylül cuntasıyla doldurarak düzeni onay tahkim eden telcelki burjuvazi dönelip dönelip aynı yere gelmiştir.

"33 sonrasını Özallafta götüren ve alternatifizasyon" yine Demireli mahkum olan telcelki burjuvazi bugün sizli edilen "kabuk değıştirmeyi" beğaralecek bir yetenek bile gösteremiyor. Burjuva siyaset sahnesindeki kaçışın yarattığı boşluk "ehveni-şer" adıyla da doldurulmak zorundadır. Adaylardan hiçbirini kendi yarattığı rüzgarla ona çıkarmamıştır. Her biri farklı kükler tarafından boğuşu doldurularak yere arkanlı itiliyorlar. Ne sağda ne de solda halkı peşinden sürükleyebilecek yetenekte bir adaya sahip değildir telcelki burjuvazi. İşte devrimci ve ulusal mücadelede boy zeminde boy atmaktadır. Ve oligarşinin halkta tükenen umudunun yerini doldurmaktadır. Hip kimse böylesi bir sistemi uzun süre ayakta tutamaz. ❸

Kriz havlu attırdı

ÇAREYİ ÇANKAYA'YA KAÇMAKTA BULDU

GEMİYİ İLK TERK EDEN İ ER ŞEREFİNE NAIL OLDU.

ğinda sistemin ekonomik ve politik açmazı ve kısırları var. Sorunlar çözülmenden, birikir, birbirine eklenerek bir hükümetten diğerine katanlarak artkılar. Her gelen hükümet, parti ya da partiler koalisyonu bu yüzden kendinden öncekileri artırır hale geliyor. Üç temel sorun bile sistemin partilerle politikacılarla çözümsüzlüğünü göstermeye yetiyor. Enflasyon, doların önememeyen yükselişi ve işsizlik. 12 Eylül'den bu yana tam 13 yıl geçti, bu sorunlar çözülmenden katanlarak bugüne geldi. Sistemin gerçek sahipleri telcelki burjuvazi de dahil olmak üzere, hip kimse DYP-SHP koalisyonunda onca fal üretmesine, vaat ve söz vermesine rağmen bu temel konularda bir milim yul aldığını inanmıyor. Aslında Demirel'in de, İnönü'nün de koalisyonu terk edişleri bu başarısız grafiğin yansımasıdır. Burjuva politikası arenası Demirel'in de, İnönü'nün de saf dışı bırakmak üzere olduğu noktada onları daha atak dövürdüler.

Başbakanlık için ortaya sürülen onca adaya rağmen hiçbirinin gerpekte bu boğuşu dolduramayacakları çok iyi biliniyor. Oligarşi yeni deneme yanılma metoduyla kendisine hizmet verecek politikacı seçme talışışızlığı yapıyor. Bunun için de oligarşi rüzgarı arkasına alabileceği ve halktan bir kez daha "kred" isteyebilecek

Ekonomik krizin faturasını çekmek istemeyen yoksul kitleleri, Kürt ulusal meselesini bastırmak her babayğdın harcı değil. Kürt halkının, işçi sınıfının, memurların ve diğer emekçi kitlelerin talepleriyle oligarşik ittifak daha fazla sömürü zorunluluğu arasındaki çelişki, yeni çelişikleri de yaratarak daha geniş çatışmalara kaynaklık ediyor. Düzeni derinden etkileyen ekonomik bunalım emekçi kitlelere fatura edilebileceği ölçüde yutmayarak oligarşi için çelişikler, emekçi kitlelerin faturası karşı koyucu ölçüsünde denilecek siyaseti areneye da yansıyor. Oligarşi yönetilemek için durmadan "yeni" bir şeylere ihtiyaç duyuyor. Yarım yüz yüzlük "çok partili demokras" öyküsünde bir örneğine daha rastlanmıyor ve oligarşinin çok şey beklediği DYP-SHP koalisyonunun bile "500 gün" dayanamadan eskimesi, bunalımın boyutlarını gösterirken önce Demirel'in ve ardından İnönü'nün verdikleri vaatlerini unuttarak meydana gelen kaçımları "hükümet etme" işinin korkulu bir kabus olduğunu ortaya koyuyor. Uzaktañ güzel görünen "hükümet elbisesi" giyen tükenmiş götüren bir kelfenden farkı. Başına gelen hükümetlerin enflasyonist işsizliğe, Kürt sorunundan demokrasileşmeye, emiş ve sağlık sorunlarından göç ve konut sorunlarına kadar

İNÖNÜ: "ERDEM" Mİ "KAÇMAŞ" MI?

Burjuva partilerin onca muhalefette iken erimekten kurtulabiliyorlar. İktidar olmanın nimetleri, avantajları bir kaçışın düzeni politikacıları, kendilerini izleyen halkta nefret yaratılarkın farkına vara-

MURAT GÜL

"Savaşı özgürlük için daha güzel kılacağı
Yıkarak tüm duvarlarını kuşatılmış dünyanın
O sabah

Milyonlarca güzel yüz
Meydanlara akacağız"

MURAT GÜL

Erzincanlı yoksul bir ailenin çocuğu, 1989 sonlarında Gaziosmanpaşa bölgesinde örgütlü mücadele içinde yer alır. Daha o zamanlar katıldığı ilk kitle gösterisinde, polislin gözaltına almayla çalıştığı bir arkadaşını kurtarmak için polise saldırır, arkadaşını polislin elinden kurtarır. Bu, onun daha sonra, gerek eylemlerde, gerek düşman elinde, işkenceci sorgudayken yoldaşlarına sahiplenmesinin de bir işareti olur.

Sahiplenen, cesur, saygılı, gerektiğinde eleştirmekten çekinmeyen, dorbaltlı, mütevazı ve çalışkan oluşuyla hızla gelişen ve 90 ortalarında yeraltı ilişkilerinde göre alır. 1991 Mart'ından sonra Başçılar biriminde görevlendirilir. Bir yandan savaşı özelleştirilen, elektrik-elektronik, patlayıcı üzerine bilgilerini yoldaşlarına aktarır, diğer yandan sokak etkinliği yapar.

Murat "Beni neden hala burada tutuyorsunuz?" diye somarının dışında Hareketin karşısına kendi "BEN"ini dayatarak çıkıp çıkmamıştır. Ve '91 sonunda işkilenin yeniden düzenlendiği bir dönemde var olan özelliğiyle '92 başından itibaren SDB'lerde görev alır. SDB savaşçılığı 2 Mayıs 1992 günü bir eylemde tutuk düşünce kadar sürer.

İşkencede sorgusu, polis için bir sinava dönüştür. Tüm yntamları anlatır. Alınır. Bir gün arınılı hale döğenerince. Olayı başına yansıtır polis.

Çaresizdirler. Fotoğrafları yayınladı, "Tanıyan varsa gelsin." diye medet umarlar. Hatta, Necdet Menzir Murat için "Terörist konuşmamak için olaydan önce uyarıttırmı. Bu nedenle soruları bile tam anımsıyorum." diye açıklama yaparlar. Çaresizliklerini kılıf bulmaya çalışır. Murat'ın tutukluluk döneminde de sık sık halası yulayarak, "Onu ölümsüzleştir." yularırlı.

Tutukluluk koşullarında darbelerle cezaevinde bir darbe teğahlamak isterler. Kendinence darbe sefi de Murat olacaktır. Sözü, yazılı, hareket mekanizmaları dışında ona ulaşılır. Aldıkları yanıt netir: "Eğer dışarda olsaydım, beyininize iki şarjör boşaltırdım!"

O, tutuklu tüm Devrimci Sol savaşçılar gibi özgürlüğe tutkulu. Ve bu tutkusıyla 19 Şubat 1993'te tutukluluğuna son verir. Polis yine paniktedir. Belki daha böğden bile uzaklaşamamışken, telsizler "Murat Gül firar etti" anonslarıyla dolar. Yine cepheodur. Ve o, oligarşiyi ve darbecileri karşı savaşıya yerini alır. 5 Haziran 1993'e kadar bu savaşı sürdürür. Onun yaşarını, öğrettiklerini hiçbir zaman unutmayacağız.

Umut bitmez

Tarih Onünde Yeniktirler

Tarih 5 Haziran, saat 23.00. Oligarşinin kan kusan silahları bu kez Ankara Sincan Fevzi Çakmak Mahallesi, Ankara Caddesi, 160 No.lu evin kapısını çalıyor. Her şey "hukuk'a, prosedüre uygun olsun diye ölüm mangelarının yanında bu kez Ankara Emniyet Müdürü Mehmet Cansever ve DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel de vardır. Birkaç defa göstermelik "Teslim ol!" çağırısı yaparlar. "Teslim olun dedik, teslim olmadılar... Temizleyin şunu," diyor Nuh Mete Yüksel, katliam emri verir. Apartmanın çevresinde bulunan tüm evlerin ışıklarını zorda sürdürüp, böğe halkına korkulu anlar yayarılır. Halktan insanlara kırık sorup, gözaltına alırlar. Sincan halkı, bir daha unutmamak üzere polislin terörünü yaşar ve katliam emri alan özel timler dört bir yandan ölüm kusunmaya başlar.

Evlde iki Devrimci Sol savaşçısıyla birlikte bulunan Murat Gül vardır. O özgürlüğe uğurlanırken, "Bir kurgun da benden anlaşılmı" diyen yoldaşlarını yezünü kara çıkarmaz.

Onun hareketine, insanlarına sahiplenme duygusu burada da ortaya çıkar. Kendisi çatışırken, iki yoldaşını evin bahçe kapısında çıkararak kurtarmaya çalışır. Nice pusulardan, ölümlerden dönen, işkencehanelerde "İnadım inat adım ketum Murat" ölüm bu kez Ankara Sincan da buldu.

"İşlediyorsam
Ve görüyorsam
duyuyorsam
Düşünüyorsam
Zor değil direnmek
Ölmek zor değil"

Murat Gül

Murat Gül'ün katledilmesine tepkiler

ANKAHA

Pıyangoepote, Esentepe, Hüseyingazi, Feriudn Çelik ve Beşikpaya mahallelerinde 6 Haziran'da yazılmalarm yapıldı. "Murat Yoldaş Ölümüşdür", "Sincan Katliamının Hesabını Soracağız", "Savaşımız Sürüyor, Şehitlerimiz Yaşıyor" sloganlarının yer aldığı yazılmalarm Devrimci Sol imzalarını taşıyordu. Ayrıca Devrimci Sol Güçler 7 Haziran günü Hüseyingazi-Muammer Aksoy Parkı, Keçiören Kuşçazlı Mahallesi'nde direniş ateşleriyle katliamı protesto ettiler. Buralarda mahalle halkı "Murat Yoldaş Ölümüşdür", "Sincan Katliamının Hesabını Soracağız" sloganlarıyla şehitlerini kucaklarken, Devrimci Sol imzalı kuşlamlar yapıldı.

SIVAS

Yenidoğan, Aydoğan ve Emek mahallelerinde Devrimci Sol Güçler imzalı "Devrim Yürüyüşümüz Sürüyor", "Murat Gül Ölümüşdür" yazılmalarm yapıldı.

ELAZİĞ

Sosyal Sigortalar Hastanesi'nin bahçe demirlerine 7 Haziran günü "Kürdistan'daki Katliamlara Son-Devrimci Sol" ve İnönü Caddesi üzerindeki bir inşaat "Yargısız infazların, Katliamların Hesabını Sor-duk Soracağız-Devrimci Sol" yazılı pankartlar asıldı. Polis pankartlarını görünce işkenciler, gırtlakla vurdular. Aynı zamanda Hastaneler Caddesi'nde, Yürüyüşbagar ve Uzunpazar mahallelerinde yazılmalarm yapıldı. Yazılmalarda, "Ankara Şehidimiz Murat Gül Ölümüşdür", "Devrimci Solcuları Tutulmı Ölmek" sloganları yer alıyordu.

BURSA

Uludağ Üniversitesi Görükle Öğrenci Yurdu'nda DEV-GENÇ'in yaptığı yazılmalarda şehitlere sahip çıkma inancı yer aldı. "Murat Gül'ün Katillerinden Hesap Soracağız", "Devrimci Sol Savaşçılarının Yerleri Boş Kalmayacak" sloganları dört bir yanı süslü.

İSTANBUL

Marmara ÖZGÜR-DER yaptığı açıklamada Murat Gül'ün cezaevinden firar ettikten sonra polis tarafından canlı hedef haline getirildiği,

Murat Gül Devrimci Sol Güçlerin mücadelesinde yaşıyor.

bellirler, gözaltındakilerin de yaşamından endişe duyduklarını belirttiler. Katliamların bir gün sonra Arnavukköy Jandarma Karakolu, 9 Haziran'da işe Yenibosna'da bir oto galerisi ve İ Bankası şubesi, Zeytinburnu'nda Ziraat Bankası Devrimci Sol Halk Müşteri tarafından, yine Zeytinburnu İş Bankası Şubesi DEV-GENÇ tarafından motoflamları, Zübeydehanım Karayolları ve Karadeniz mahallelerinde de yazılmalarm yapıldı. İYÖ-DER'li öğrenciler, Yıldız Üniversitesi'nde forum düzenleyerek katliamı kınadılar ve "Murat Gül Ölümüşdür" yazılı bir pankartı kantina astılar

8 Haziran günü Nurupe Sokuk Caddesi'nde ve Gazi Mahallesi'nde yollar yakılarak gösteri yapıldı. Nurupe'e gösteri yapanlar "Murat Gül Yaşıyor, Devrimci Sol Savaşıyor" pankartı açtılar. Gazi Mahallesi'ndeki gösteride işe "Yasam Devrimci Sol", "Katillerden Hesap Soracağız" sloganları atıldıkten, Devrimci Sol imzalı kuşlamlar yapıldı. Polis bir kişiye yaralı olarak gözaltına aldı. 16 Haziran günü Reşpaşa, Hisarüstü, Kömeydan ve Nurupe'de Devrimci Sol imzalı yazılmalarm yapıldı. Kömeydan'da Murat Gül'ün okuduğu Kantarcasas Lisesi'nde de yazılmalarm yapıldı. ©

Murat Gül'ün cenazesi Kocaeli'nde kaldırıldı! "Ser verip sir vermeyen yoldaş seni unutmayacağız"

Murat Gül'ün cenazesi akra bu ve vakarından: slobi üzerine Kocaeli'nde toprağa verildi! Ankara'dan Kocaeli'ne yoğun polis denetiminde getirilen cenaze aynı gün akşamı, Kocaeli polislinin baskılarında dolay ikinci namazı geçmiş olmasına rağmen (7 Haziran'da) Kurupesci mevki Hatıpköy mezarlığına gömüldü. İzmil ÖZGÜR-DER yaptığı basın toplantısında polislin tavırını protesto ederek Polis Murat Gül'ün cenazesini kapırcak insanların cenazeye sahip çıkmalarna engel olmaya çalışmıştır. Bu tavırlarınla şehitlerimizin bile korktuklarını bir kez daha öö-

termişlerdir" denildi. 12 Haziran günü Kocaeli Devrimci Sol Güçler: Murat Gül'ün mezarı başında bir anlama gerçekleştirdi. 1 dakikalık saygı duruşu işe bağlayan anma, daha sonra Murat Gül'ün devrimci kişiliğinin anlatılması sürdü. "Devrimci Sol Savaşçısı Murat Gül Ölümüşdür" sloganlarıyla devam eden anma, mezar başına "Murat Gül Mücadelemizde Yaşıyor", "Ser Verip Sir Vermeyen Yoldaş Seni Unutmayacağız", "Yargısız İnfazlara Son" sloganlarının yer aldığı pankartlar ve Devrimci Sol bayrağı bırakılarak bitirdi. ©

Lice'de devletin çok bosalma politikası protesto etmek isteyen Licoliler, pağ-ni üzerine 5 Haziran'da kepenk kapattılar. Ancak saat 09.00 sıralarında askeriye tarafından 3 kere anons yapılarak kepenkin açılması istendi. Anonslar üzerine saat 10.03'da kapak dükkanlar açıldı ve Licoliler kentin kentine kadar da ayak kaldı. Ancak devletin bu tutumuna karşın Licoliler açmasına rağmen gece saat 20.00 sıralarında bazı işyerlerinin kapılarını kırarak malları dağıttı, parçaladı. Başta Marşal, Mesut Market, Markit, ben konfeksiyon, carı, barmcı, bir kasap dahil olmak üzere 7 adet işyeri tahrip edilerek maddi zarar meydana getirildi. Licoliler, olayın son bulması için Yüzbaşı Nevzat Arı ölümlü buldu.

Diyarbakır (Mücadele)- Gazeteci **Mustafa Mengüçoğlu'nun** Diyarbakır'da mesleği engelleniyor. Yaklaşık bir yıldır gazetemizin üç sayfası (45,46,48) havalanmadı elkonulmaktadır. Aynı şekilde Adana'dan bürümüzü arayan okurumuz da, gazetemizi okuyamadığını bilerek, BBD tarafından denetlenen yapılan gazetemizin daha başka yeni ulaştığı sırada, miktarı polis tarafından belirlenerek topuğunu, bir tek gazete daha bırakılmadığını belirtiyorlar. Polis bir tek gazetemizin daha Kürdistan'a ulaşmasını rahatsız oluyor. Polisimiz vöndeki başkalarını kırıyoruz.

Ulusal baskıya karşı çıkmak ve sendikalarda siyaset korkusu

Emeği sendikaları sınıf örgütlenmeleri olmalarından dolayı sınıflar mücadelesinde vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Ama emeği sendikaların ekonomik ve demokratik haklar mücadelesini başmizgisiz ve demokrasi mücadelesine bütünleştirendiklerinde, bu öneme sahip olduklarını gösterebilir. Yoksa ekonomik sınıfların ötesine geçemeyen sendikalar, emeği sendikaların olmanın ötesinde emeğin mücadelesini düzene sunar, düzünü güvence-sine dönüştürür. Bunlar ister sarı sendika isterse reformist sendika olarak anılsınlar, isimle-rinden devrimi-demokratik var-söz-cükler de yer alınsın, sonuçta uzlaşmacılığı, düzene sınırları as-sınamayı ve düzene karşı politika-lardan uzak kalmayı en önemli gi-rever sayarlar. Emeği sendikaları ekonomik mücadele ile yetin-mezler ve ülkelerini, kendilerini il-gilendiren sorunlarda politika üre-tir, politik tavır geliştirecek du-yarlık yeni demokratik hakların ve mevzuatın kazanılmasında pay sahibi olurlar. Ama mevcut olan ve emeçler üzerinde etkili hale kılınan emeği sendikaları hükümetin bu konusundaki genelleşek du-yarlı ve tavizsizlik hastalığı, sonuçta emeçlikleri ekonomik ve demokratik mücadelesini de geri-letmektedir. Demokratik hakların kazanımını işin mücadele yürüt-me-yen, kazanımları da kaybedi-me-sinden sorumludurlar. Emeği sendikaların demokratikliği, sa-dace ekonomik sorunlarla kendi-ni sınırladıkları ortaya koyan kıstaslardan birini de Küt soru-nuna yaklaşım oluşturmuyor.

Demokratik mücadeleden bu-gün çok önemli bir yannın Küt halkının gerçekliği tanımak ve ulusal haklarını kazanma müca-delesine destek vermek oluşturmaktadır. Bu noktada iş ve me-mur sendikalarının sınıfa kalıcı haklar sağlabilmesi, bu soruna duyarlılık gösterip gösterememesi önemlidir. Çünkü devlet Küt halkı üzerinde ulusal baskı politi-kası emeçler üzerinde baskı-dan ayrı değildir.

Türk-İŞ, DISK ve Hak-İŞ Küt sorunu ve Küt halkının ken-di kaderini belirleyebilmek halkına yaklaşımı resmi ideoloji ile tam bir uyum içindedir. Suyu sabuna dokunmasa da bu konuda birkaç defa etmesi bile devletin icazetine bağlıdır ve bunun sınırlı devlet-tin resmi ideolojisi içmektedir. Bu konuda resmi ideolojide ters

düğmek "bölücülük", "terörizm" vs. gibi kılıflarla genitlenmeye çalışılmaktadır. Bu sendika konfe-de-rasyonlarının Kürdistan'da bu-lunan bazı şubeleri ile her ne ka-dar duyarlı gözüküyorlarsa da, işçilere sınıf bilinci taşıyarak Küt halkının sorunlarına sahip olma-yı ve bunu pratik tavır alsa dö-nüştürmeyi sağlayamamaktadır. Her gün köyler yakıyor, Küt halkı oradan oraya sürülüyor. Ama şehirlere işçi sınıfı hiçbir şey yapamamaktadır. Bunda sendikaların yaklaşımı önem ta-şımaktadır. Kürdistan'da Türk-İŞ, DISK ve Hak-İŞ de Küt ul-sal hareketine sırt çevirmiş du-rumdur. Bu engel aşılardan işçi sınıfı gücünü bu mücadeleyle ka-tınamaktadır.

İşçi sendikalarına göre her se-yyile yeni olanı merhum 1990 Tırmuz-ı'ndaki çıkışlarıyla birikt-miş sendikalar örgütlenmelerini ya-sallığa değil meşru temele oturtu-lar. Sendikal çıkışın içindeki demokratik güçlerin zorlamasıyla sürüklük sağlanmasa da politik sorunlar karşısında yer yer tavır belirlemeye ihtiyacı ortaya çıktı. Ancak dönem dönem grevli-toplu sözleşmeleri sendikal hak müca-delesinde içine düğülen kırsırdığı, politik olaylara bakış açıсында yanlışlar ve sapmalarla da be-ra-be-rde getirdi.

Özellikle bir dönem sendikal hareketi, demokratik ve ekon-mik mücadeleyi yurtsavırk adı-na küçümseyip dudak bükülen, bu-gün bulundukları hemen her yerde sendikalarla faydacı bir yaklaşımla iktisadizmiş savunucu-su konumunda düşmüşlerdir. Sen-dika yönetimlerinde yer alabil-mek için ulusal hareket "teroris-tik" diyen anlayışın listesinde dah-i girimekte tereddüt etmişlerdir. Geçtiğimiz yıl Belediy-İŞ ve EĞİT-Sen kongresinde yasanan-bunun sonumut ömeksindir.

Elbette ulusal baskıya tavır alışı sınıflar mücadelesinin bütü-nünden koparak sendikal müca-deleden her şeyi haline getirmeye çalışılan, her şeyi onun ekse-ninde düşünen işçi sınıfı sürekli-liğe sürülenmek bir yerde ka-çınılmaz hale geliyor.

Ancak diğer yandan özellikle sınıf ve kitle sendikacılığı per-spektifine sahip olduğnu dilinden düşürmeyen, ama bunu sözden öte götürmeyen bazı memur sendikalarının bu soruna yaklaşımı oldukça geridir. İşin başında mangalda kül bırakma-yı bu konuda duyarlı gözükün, bunun avantajlarını kullananların

başında "Yeni Birlik" sendikası" "İçimiz" gerekçeleriyle ulusal sorunları çözümlerini, sendika siyaset korkusu yaymaları kabul-enebilir ve açıklanabilir gibi de-gildir. Bu siyaset korkusu özelli-ke UKİTH konusunu sendika (tüzüklerinde yer alması isteğinde kendini gösteriyor. Böyle düşü-nenler siyasi partilere gitmelidir" denilebilir. Bunun simirli ör-neklerinden birini TÜM BEL-SEN oluşturmuyor TÜM BEL-SEN'de bu tür tartışmalar açığa yaşı-mış ve sonuçta ne denirde den-işçi merkez yöneticilerin resmi ideolojide aynı paralele getirmişti.

Ulusal baskı koşullarında sen-dikaların asıl işlevi genelizme, sömürgeciğe karşı çıkarak anla-yışını yamında, "sıyaset yapmaya-lım" diyerek bu sorundan kaçıp da o denli yanlış bir anlayış. TÜM BEL-SEN'in yöneticilerin Küt sorunuyla ilgili bazı belir-le-melerin uygun bir yöntemle tüzü-ğü geçirilmesini savunulara ce-vaabı "Gidin yeni parti kurulu. Ona üye olun." şeklindedir. TÜM BEL-SEN'in bu konuda sağ ek-onomist ve ulusal soruna duyar-sız yaklaşımı daha açık ortaya çı-kyor. Artık TÜM BEL-SEN devlette uzlaşma yoluna sapmıştır. Ve resmi ideolojide ters düze konu-lara kaçak bakmamaktadır. İşçi ve emeçlikler ülkemizde demok-ratik hak ve özgürlükler, kazan-ma mücadelesinin dışında değil-dir. Demokratik mücadelesi siy-asi duyarlılığı ve tavır taşımayı gerektiriyorsa işçiler, memurlar ve diğer emeçler bunu uygun politikalarla da üretmeli, bu konu-da genel anlayışlarını tüzük ve çalışma programlarına yansıtmalıdır. Örneğin 1 Mayıs'a şayan çıkmak gibi, Küt halkının işyan-gelenen simgesi ve Küt ve Türk emeçlerinin mücadele gü-nüne dönüşen Newroz'da da tatlı haklı savunmalıdır.

Sendikal kazanımları sağlayıp bunu kalıcılaştırma, katılları ku-ma gömmeye ve her şeyi ücret ve toplu sözleşme sendikacılığına haspetmekle olmaz. Küt halkı-nın yapıldıklarına, işçeneler, infazlara, her türlü keyfi baskı ve halkın zenginliklerinin emperya-lizasyon peşkeş çekilmesine karşı duyarlılık, ekonomik demokratik hakların kalıcı olmasını sağlayı-cağı bir sendikalarla da etkili bir mücadele aracına dönüştürüle-bilir. İktidara girin gözükme ama-cıyla bu anlayışın tüzükleri, programlara yansımadan korkmak, bazı memur sendikala-rında içine düğülen içsizmeye man-tığın ürünüdür. Zaten bu mantı-ğın dışına çıkmamak ve bu konu-da tabanın istemlerine yanıt ve-rememek kamu emeçlerinin sen-dika hak mücadelesinden ayrı adımılar atamama kırsırdığını so-muştur. Bu kırsırdığına karşın Küt devrimi politikalarını sendikal alanda epeyeninliği sağlayarak ekonomizmin der ka-lıplarıyla parçalamak ve emeçli-ğin düzene karşı tepkilerini açığa çıkararak ger, direnileye yönlen-dirmek örgütlemektir. 6

Turbo Filtre İşçileri:

"Sonunda ölüm de olsa direnince devam edeceğiz"

Sendikal faaliyet yürüttükleri için isten atılan Turbo Filtre işçileri, fabrika önünde 5 Mayıs'ta başlatılan açık grevi direnişini sürdürüyorlar. Direniş, bugüne kadar birçok DKO, işçi sendika-ları, kamu sendikaları, çevre il ve ilçelerden yüzlerce emeçli ve SHP millivetli Aydın Güven Gürkan yazıere ederek destek ver-di. Özellikle Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biber ve Mesin Şubesi, işçilerin eylemini başından sonuna kadar destekleyerek sınıf dayanışması örneği gösterdiler.

İşçilerin 27 Mayıs'ta görüşme talebini fabrika müdürü Can Toyur reddetti. Daha sonra işini işveren çıkarılan işçileri pey-deydey alacağını belirtti. Ayrıca cadde sokaklarını ve eylemleri bitirmesi halinde direnişin önüne 30-40 milyon lira tefdi ederek eylemi kırmaya çalıştı. Ancak işçiler, işverene "Hedefi-miz varmadan buradan kalkmayacağız" cevabını verdiler.

28 Mayıs'ta, Mesin Valisi'nin yolunu keserek direniş cadrını ziyaret etmesini istedi. Bunun hazmedemeyen Tarsus Kayma-kam Vekili ve Emniyet Müdürü tahammülsüzlük "Onlar aç de-ğil. Onlar emeçlerini yitirdiler, ben açım" dediler.

Tüm baskılara rağmen işçilerin eylemi çevrede bulunan Adana'lıoğlu, Sarıbaharlı, Huzukent ve Kazanlı kasabası halkı-nın da desteği ile devam ediyor.

Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biber 5 Haziran'da kend kö-yü olan Kazanlı halkıyla beraber Turbo Filtre işçileri ziyaret et-ti. Kasaba kahvelerini, sinema ve evleri dolayan Hasan Biber topladığı paraları eyleme maddi destek de sundu. Hasan Bi-ber ve kasaba halkı ellere "Halkızly Kazanacağız" Turbo Fil-tre Direnişçileri" yazılı pankartla direniş cadrınıncı önüne gelin-ci, işçiler de onları "İçimiz Halkızly Kazanacağız" sloganıyla karşıladılar. Burada işçilere bir konuşma yapan Hasan Biber, "Buraya gelen herkimden açık grevine katılmalarını istemeli-miz. Biz devrimci hareketin perspektifi ve yol göstericiliğide hangı eylem önderlik etmişsek kazanmışdır, bu direniş de kazanacaktır. Eylemimize Ankara'da da destek vereceğiz" dedi.

İşveren, eyleme destek veremeli için iş zorunlu zıne ayı-rıldığı işçilerin yaklaşık 70 işçi 7 Haziran'da işbaşı yaptı. Dire-nişçi işçiler bu işçilerle konuşarak eylem kırıcı konuma düşme-melerini belirttiler ve direniş desteklemeye çağıldılar.

İşçiler sürekli olarak TÜM SAGLIK-SEN ve SAGLIK-SEN'iler tarafından kontrolden geçiriliyorlar. Ayrıca, SAGLIK-SEN'iler direnişçi işçilerin başında nöbet tutuyorlar.

Turbo Filtre işçileri, verdikleri mücadeleyle işçi sınıfının ya-rattığı genelleşlere bir yenisi ekleme kararlılıklarında. Ne var ki işçi sınıfına yararlı bir gelecek yaratmanın bedel ödeme-yi gerektirdiğini düşünerek mücadeleye ve eylem atışını diğer işçilerle kazanımın yollarını aramak olmalı. Açık grevlerle birlikte geliş-tirilecek daha radikal eylemlerle işverene her adım attırarak işçilerin kazanımlarını kalıcılaştırmak...

RÖPORTAJLAR

Süresiz açık grevine katılan Turbo Filtre işçilerinin Hasip Şimpek'in işi Ferda

Şimpek: "Açık grevdeki işçilerin haklarını savunmalarını istiyoruz. Bunun sona gelince her eyleme eşim ya-nında yer alacağım. Köyde sü-rekli olarak eylemizin haki-eylemlerinin desteklemesi için diğer işçi eylemleriyle sohbet

ediyorum. Onlar bana 'Peki işçiler kazanacaklar mı?' diye soruyorlar. Biz bu mücadeleye destek verdikmiş takdirde eş-lerimize kazanacaktır."

Süresiz açık grevde olan İsmail Zafin işi Sevgi Zaf: "Eşim hakkında inanıldığı için onun mesleği oldu müca-deleye destekliyordum. Bu dire-niş tüm işçi eylemleri destekle-mektedir. Eşimin yükünü birlikte paylaşıyoruz."

EĞİT-SEN'liler

baskıları protesto etti

Adana (Mücadele)- Mayıs ay ortalarında EĞİT-SEN'in Tuncbilek temsilcisi Gürbüz Kemmen, Tuncbilek Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından hakarete uğradı. Bunun üzerine EĞİT-SEN'li öğretmenler 21 Mayıs'ta İl Milli Eğitim Müdürlüğü Hüsniye Yakar'la görüştüler. Gürbüz Kemmen ve onun şahsında tüm öğretmen ve sendikalar yapılan bu tavır kınadıklarını belirterek, ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü ve Kaymakam Vekili hakkında soruşturma açılması istedi.

Yine 16 Mayıs'ta İLKSEN yüzüaklarını protesto ettiği için Malatya EĞİT-SEN'in eski yöneticilerinin Milli Eğitim Şubesi'ne gözaltına alındı. 26 Mayıs günü, Adana EĞİT-SEN'li öğretmenler bir basın açıklaması yaparak "Yöneticilerimiz ve üyelerimiz üzerinde yoğunlaşan baskıları kınıyoruz" dediler. ☉

■ ■ ■

TÜM SAĞLIK-SEN'in
sendikacılıktan uzak
gecesi

Sivas (Mücadele)- 18 Mayıs'ta TÜM SAĞLIK-SEN Sivas Şubesi tarafından bir "tanınma gecesi" düzenlendi. Pek çok kişi gece yapılamadığını kaymakamların bir konuşma ile denetlenen göle katıldı.

Anak gece sendikacılıktan uzak, yoz bir havayla başladı ve öyle de devam etti. "Emmüğü" gibi yoz arabesk piyasa müzikleri ile yemek yendikten sonra, Grup Harman'ın söylediği marşlar ve tükürük eşliğinde raklar içildi. Konuşmaya veremeyen müzikçilerle şöbe aktı.

Böyle bir geceden ne kitle sendikacılığına, ne de belli bir alanda kamu çalışanların temsilcisi olduğunu söyleyenlerin kendilerine seçtikleri misyonu yitirdiği açıkça görüldü. ☉

■ ■ ■

Demiryol-Sen
Sivas Şubesi açıldı

Sivas (Mücadele)- Sivas'ta kurulan Demiryol-Sen 29 Mayıs'ta yaptığı açılışta sendikal faaliyetlerine başladı.

Açılış Demiryol-Sen üyelerinin dışında EĞİT-SEN'li, TÜM SAĞLIK-SEN'li, ASİM-SEN'li, TÖDEF'li öğrenciler, DLMK'lı ve Memurlar Derneği Başkanı da katıldılar. Ayrıca pek çok davetlinin yanı sıra Demiryol-Sen Samsun ve Erzurum şube başkanları açılışta bulundu. Mücadele gazetesi Sivas Bürosu, Cumhuriyet Üniversitesi TÖDEF, Sivas DLMK, Demiryol-Sen 1 No'lu Şube, Demiryol-Sen Ditrifiği baş temsiliçisi ve Erzurum Demiryol-Sen temsiliçisi mesajlarıyla açılış katıldı. ☉

yorum... yorum... yorum...

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu,
Ankara yürüyüşü kararı ve
mücadelanın kaçkınının teorileri

Kamu çalışanları sendikaları uzun bir aradan sonra Temmuz'da hazırladıkları kararla birleşim kararı aldı. Böyle bir şeyi duyan bir kamu emekçisi biraz olsun sevincekti. Ancak bu sevinç kim sendika yönetimlerini tarafından baltalandı ve sonuçta ortaya, ele avuca sığmayacak, dostlar alışverişte görsün dercesine "kararlar" çıktı. Kamu emekçisi sevinen mi, yoksa üzülün mü belli değil.

Ankara yürüyüşü öncesi gelişmeleri özetlersek, bu daha iyi anlaşılacaktır. 8 Mayıs 1993, Yr. EĞİT-SEN Genel Merkezi, KÇP'nin toplantısında genel üyeler arasında bir dizi etkinliklerle birlikte tüm sendikaların ortak görüş birliğine vardırdı bir Ankara yürüyüşü ve ş bir braktılar da vardır. İşleyiş olarak platform gündemine ele alınan sorunlar ve alınan kararlar tüm sendikalarla yazılı olarak gönderildi. Bu toplantı 15 Mayıs 1993 tarihinde Ankara'da MADEN-SEN Genel Merkezi'nde yeniden toplanılması üzere bitirildi.

15 Mayıs 1993'te MADEN-SEN Genel Merkezinde yapılan KÇP toplantısında ağırlıklı olarak Ankara yürüyüşü, ş bir braktılar ve genel üzerinde duruldu. Sendikalar 15 Haziran'da gölen, 16 Haziran'da başlatılacak olan bir Ankara yürüyüşü kararı aldılar. Gariye eylemin tekniği konsultasyonları ele alınmaya başladı. Aynı toplantıda eylemin beş pilot ilinde (İstanbul, İzmir, Samsun, Diyarbakır, Mersin) başlatılacak, kitlesel olması, 22 Haziran 1993'te kitlesel bir eylemlike Ankara'da bitirileceği de karar altına alındı. Alınan kararlar kamuoyuna duyurmak için basına da bilgi verildi, bu da 21 Mayıs tarihli Özgür Gündem gazetesinde haber olarak yer almıştır. Hatta aynı toplantıda eylem komitesi de seçmiştir. İkte bütün bunlardan sonra toplantıda bulunan, kararlara katılan ve komitede yer alan EĞİT-SEN eylem kararını benimsemiş, eyleme geçince koyduğuna, eylem komitesine göre görüşü alınmadığını seğıldiğini kenti kitlesine söylemiştir. Ayrıca alınan kararların önemi niteliğinde olduğunu belirterek, genel şubelerinden yeniden

sürece yönelik öneriler ilemiştir. Ortada açıkça bir komedi oynanmamaktadır. Hatalarına tartışılacak, kimsenin haberi olmayacak. Sonra bir karar alınacak, birileri çok kitleye sormadık diyecek ve alınan kararlar bozulacak. Böyle bir işleyiş olsa olsa KÇP'de olabilir herhalde.

Genel Merkez Platformu'nda oynanan bu oyunun figüranı konumuna düşen İstanbul Şubeler Platformu'nda da gelişmelerin farklı olması beklenebilir. Genel merkezlerden hazırlanan gelince bizden önce alınmış kitle gözardı ediyorlar diyerek kendi durumunu gözlemledik gelme anlayışı burada da egemendi. 17 Mayıs 1993 tarihinde EĞİT-SEN 3 No'lu Şube'de 12 şubenin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda genel merkezlerin Ankara'da alınmış olan tüm eylemlerle kararları (Ankara yürüyüşü de vardır.) şubelere iletilmiştir. Toplantının sonucunda alınmış olan bu kararlar şubelerle görüşüldükten sonra 24 Mayıs 1993'te tekrar bir araya gelerek yeniden değerlendirilerek denerek toplantı bitmiştir.

24 Mayıs 1993 tarihli toplantıda ortaya çıkan hava Ankara'nın olmaması yönünde ağırlık kazanıyordu. Olması istenmeyen böylece de şartlı olarak yapılabileceği ifade ediyordular. Bu toplantıda ortaya çıkan sonuç:

- 1-Ankara yürüyüşü olacaksak maddi finansman sağlanılabileceği olabilir, yoksa Ankara'yı karıştıracak maddi güç sahip değiliz.
- 2-Kitleyi motive etmek ve teknik hazırlıkları için belirlenen süre çok kısa.
- 3-Yürüyüş süresinin uzun olduğu, bunun kısıtlaması gerektirdi.
- 4-Talepler net olmalı, somut kazanımlara dönümlü, Ankara'da denilebilir.
- 5-Bu görüşlerin bir kısmına bizim de katılınacağına rağmen, özimiz bir gaba ile alınan kararın zor da olsa hayata geçirilebileceğini ifade ederek, tersi durumda inandırıcılığımızın ve kitlelerin nezdinde güvenimizin zedeleneceğine belirttik.
- 29 Mayıs 1993, TÜM HABER-SEN Beyoğlu Şubesi'nde toplanan İstanbul Şubeler Platformu'nda söz olarak top-

lantı öncesi yapılmayı gereken konular hakkında yapılan yapıldığını açıklanmasını ve bizzati bilgilendirmelerin istenerek bu şekildeki tavırların eleştirildiğini ifade etti. Hiçbir iş yapmayan çarçır kurulan, eleştirilmemesi haklı olduğunu savunması belirlenmiş rağmen gayriciddi tavırları devam ettirecekti. Kimileri önümüzdeki süreç illeğin ne yapacağımızı bu toplantıda tartışmamız diyor. Bir diğeri karşı önerileri ona cevap verme gereği duyuyordu. Genel merkezlerin bizi bize ne bu kamu emekçilerine bir şey kazandırmayacağına hatırlatmak durumunda kalıyorduk. Platformun sağlığı yürüyüş belirlenmiş, konuşulanları hayata geçirilmesi ve oluşturulan komiteyonların görevlerini yapmaları ile mümkün olacağını hatırlatıyorduk. Zaten toplantının çok verimli geçmesini bile istemeni ancak hizmet etmeyeceği, çünkü asıl program genel merkez platform toplantısında çıkacağını herkes biliyor. Şubeler merkezi düzeyde çıkan bu kararlara bölgesel olarak hayata geçirilir. Bu konular altında toplantıya devam etmenin gereğini olmadığının ve toplantıdan çıkacağımızı belirttik. Bizimle birlikte SAĞLIK-SEN Ankara Yakası Şube Girişim Komitesi de aynı tavır göstererek toplantıyı terk etti.

Bu tavırmız kamu emekçilerinin mücadelesinde hakları doğrultusunda atılacak adımları engellemek için deydi. Bugün de KÇP'nin içindeyiz. Eleştirilerimizde birlikte Ankara yürüyüşünün içinde olacağız. Şunu herkas iyi bilmelidir ki, bugüne kadar sürekli vurguladığımız itikali eylem ve güc birliği konusunda bizim samimiyetimiz. Biz istedik, kısıt tartışılacağına girmek için oluşturulacak hiçbir platforma yer almadık, almayacağız. Bu platform da itikali eylem ve güc birliği konusunda samimi olduğu ve kamu emekçilerinin "grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak alma mücadelesine" hizmet ettiği süreçte içinde yer alacak ve mücadele etmesi konusunda ısrarcı olacağız. Aksi bir davranış bizim kaynaklarımızı kaybettirir.

ALI BİNGÖL

Şubeler Platformu'na katılan
BEM-SEN Temsilcisi

BEM-SEN Ankara Şubesi 1. genel kurulunu yaptı

Ankara Valiliği hakkında kapatma davaları açtığı BEM-SEN Ankara Şubesi'nin, Genel Kurul başvurusunu, "Memurlar sendikası kurma yetkisi yoz" gerekçesiyle geri çevirdi.

Ancak tüm engellemelere rağmen 29 Mayıs günü BEM-SEN Ankara Şubesi 1. Olağan Genel Kurulunu yaptı.

Genel Kurul için divan başkanlığına Liman-İş Genel Başkanı Hasan Güler seçildi. Tüm devrin şehrilleri için yapılan saygı duruşundan sonra BEM-SEN Ankara Şubesi eski Yönetim Kurulu Başkanı Gülelentin Altın, "90 Temmuz'da kamu çalışanlarının yükselişini 'Memur-Haklıyız Kazanacağız' şiarının bugünkü ölenin dert bir yanına yayıldığını anlatan bir konuşma yaptı. Konuşmasını 'Ankara'da mücadeleyi sürdüren hiçbir zaman mirasilevi kitleselliği boyutuna sınırlı tutma-

dan, tüm gücümüzde 'Haklıyız Kazanacağız' şiarıyla devletin karşısına sınıf perspektifi ile sahneye çıktık" sözleriyle bitirdi. Genel Kurul'a çeşitli demokratik kitle örgütlerinden de mesajlar gönderildi. Mesajlarda genel kurulun ülkede sürdürülen demokratik siyasal mücadeleye destek olacağı temennileri yer aldı. BEM-SEN'li memurlara destek olmak amacıyla Kağıthane ilçelerini temsilen Belediyeye İl Beyoğlu Şube Başkanı İlyas Güven de Genel Kurula katıldı. İlyas Güven bir konuşma yaparak sendika ağarlarını ve devletin, "Haklıyız Kazanacağız" şiarının yükseltilmesine tahammül etmediğini belirtti.

Oylamalar sonucunda İsmet Kılıç (Yer Bağıkanı) Gülelentin Altın, Mehmet Kaço, Sevgi Kalenderoğlu ve Ali Özer Yönetim Kuruluna seçildiler.

Grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesin-

de itidatın tüm yasaklamalarına rağmen yapılan bu genel kurul, yasallık ve meşruluk sınırlarını ancak devrimci sınıf sendikacılığı önderliğinde, ınatçı ve kararlı bir mücadele hattı çizilerek gerçekleştirileceğinin bir örneğini verdi. ☉

Direnigi dayanışmamızla güçlendirelim

5 aydır süren ve 40'lü günleri ulaşan açlık grevleri yeni bir ivme kazanan Kağıthane işçilerinin direnişi, işçi sunfına, tüm emekçilere gözmezen gelecekteki, er-telemeyecekleri bir görevi dayatıyor: direniş kucaklamak ve başarıya götürmek.

Çünkü Kağıthane direnişinin başarıya ya da başarısızlığa bir yerde işçi kıymatının sürüp sürmeyeceğini belirleyecektir. Çünkü Kağıthane direniş kendisinin sonraki direnişler için ya moral bir güç ya da moral güçlüğü olacaktır.

Direniş, daha sonutta da açlık grevleri, bugün işçi kıymatının, belediyelede pervasız sürdürülen işten çıkarmaların önüne, özveri ve kararlılık yüceltilmiş bir barikatlar. Bu barikat yıkıldığında patronların bundan büyük bir haz duyacakları, bundan cesaret bulacakları ve işçi kıymatının hız kazanacağından kimsenin kuşkusu olamazdır.

Olarsın kamuoyu Cumhurbaşkanlığı seçimleri, başbakanın, SHP başkanı kim olacağı sorularıyla meşgul etmeye çalışıyor. Emekçilere öncülükleri her türden başka güdülerden etkilenmeye çalışıyor. 39 kişiden oluştuğu çok feci bir birkaç gündem dışı bakarak, işçi kıymatları da hep aynı manevranın perçin olacağı kamuoyunun gündeminden uzak tutulmaya çalışıyor. Bir güde 3-5 fabrika süzde kapatıyor, birkaç bin işçi bir anda aileleriyle birlikte işsizlik pençesinde atılıyor. Ve suni olarak yaratılan bu tür duman içteler, ülke gündeminin birer ayrıntısı olmaktadır işleri gidemiyorlar. Olarsının gündemi sürekli sapıtırmaya çalışan bu manevra ve sansürüne karşı işçilerin karşı karşıya olduğu sorunlar ve onların talepleri kamuoyunun gündeminden taşıyacak olan yalnız ve yalnız işçilerin kendisidir. Sorunları ve talepleri için gerçekleştirecekleri direnişlerdir.

İşçiler taleplerini patronlarla dayatacak bir örgütlenme ve eylem gücüne sahip olamaz zorundadırlar. İşçilerle patronlar arasındaki çelişkilerin ve mücadelelerin öyküsü gerçektir bu.

Kağıthane direnişi işte bu noktada öne çıkıyor. Kağıthane direnişinin önümüzde olduğu grev işte bu yüzden erelenemezdir.

Direniş, özgürlüğe işçi kıymatı, bu konudaki keşifli kamuoyunda öne çıkarması, işçi kıymatında patronlarla bitkilerin birliğini teşhir etmektir. Direnişin geldiği nokta kaçırılmaması gereken bir momenttir. Dayanışma ve destekler bugüne kadar ziyaretileri snrılı kalmıştır. Eğer Kağıthane direnişini, işçi kıymatları karşısında sağlan bir barikata dönüştürmek istiyorsak, haklarımız işçi güvenceler yaratmak, tüm emekçilere moral güç katacak bir kazanım sunarak istiyorsak desteğimiz bizim ötesinde gecmelidir. Bunun biçimleri bugüne kadar diki direnişler gelecekteki içinde vardır. Kağıthane işçilerinin açlık grevini tüm işçilerle paylaşmak, yürüyüşlerle, gösterilerle direnişin sahiplenmeye, üretim gücünü kullanmaya karşı her şey, sunun bu değeri direniş kucaklayacak, güç verecektir.

Bu anlamda "Kağıthane İşçileri Yalın Değildir" sloganını aşılayışa slogan olamaz kazanmak çıkıp ete koşma bir dandemlik, geniş bir kesimin destek ve dayanışmasını arkamıza almak zorundayız. ②

Açlık grevi desteklerle sürüyor

Rafah Partili belediye tarafından isten atılan ve 5 aydır geliştirildiği çeşitli eylemlerle direnen Kağıthane Belediyesi işçilerinin, belediye başkanının işçi lokalinde sürdürdüğü açlık grevi 401 günleri aşarak devam ediyor.

Sait Dönmez, Hüseyin Öztürk, Yaşar Turay, Cemal Ayhan, Cengiz Yıldırım süresiz açlık grevini sürdürüyor. Kağıthane işçilerinin destek amacıyla açlık grevine bağlayan Zeytinburnu Belediye işçisi Fadime Morşmül, açlık grevinin 35. gününde, Bugüne kadar yüzlerce insan gerçekleştirdikleri açlık grevleriyle direniş destekledi. Açlık grevinde bulunan işçiler "Direnişimiz bir onur çığlığıdır. Bu çığgını duyulmasını istiyoruz" sözleriyle herkesi direnişe omuz vermeye ve dayanışmaya çağırıyorlar. Ouz vermez bu açlık grevinin bugüne kadar diğer işçilerinde yapılan en uzun açlık grevlerinde bir olduğunu da belirtiyorlar. Direniş işçiler eylemlerini karalayın buraya basını tavrını ise "Asalak denilen işçi Ankara'yı yürütmek. Açlık grevi yapamazsınız. Halk düğmanlığı yaptınız" sözleriyle eleştiriyorlar.

Belediye-1 1 Nolu grubasının "Çocuklarımız da seker yesinler" sloganıyla başlattığı bağış kampanyası çerçevesinde toplanan 57 milyon lira 28 Mayıs günü işçileri ziyaret eden Belediye-1 1 Nolu Şube'den temsilciler tarafından indirilen atkılarını işçi direnen işçilere verildi. Şube temsilcileri ziyaret sırasında yaptıkları açıklamada "Burada ölümlü gözde alan Kağıthane belediye işçileri kalkanı bilginçle hareket etmekte işçi işi sınıflarını tarihinin "Bz kazandırdı" günü yazacaklarına inanıyoruz" dediler.

2 Haziran günü de Çağlayan ve Okmeydanı halkı direnişçileri işçilerin yanına. Açlık grevinde olan işçilere kanifiller takıldı. Daha sonra Çağlayan ve Okmeydanı halkının işçilerin direnişini desteklediklerini belirlen bir metin okundu. Çeşitli marşlar söylendi, sloganlar atıldı. O sırada işçilerin bulunduğu yere gelen DYAP Kağıthane İlçe teğlatından yetkilileri de protesto eden işçiler "Yarışsız infazlara Son" sloganını attılar.

5 Haziran'da Okmeydanı, Kağıthane ve Alibeyköy'den gelen aileler ellerinde "İşçiler Hayatlı Kazanacak-Okmeydanı Halkı", "Uğurlan Şengülleri Kattetir Ama Umudu Asla-Demirici Sol Güçler", "Kağıthane İşçileri Yalın Değildir", "Yaşasın Devrimci Sol Güçlerin Mücadelesi" dövizleriyle katıldılar. İşçi ayın koldan yürüyerek belediyenin önüne geldiler. 800'e yakın aile burada toplanarak bir basın açıklaması yaptılar. Daha sonra lokaline önüne gelen ailelerin bir kısmı temizek açarak işçileri ziyaret etti ve açlık grevine destek verildi.

10 Haziran'da da Şişli belediye işçileri, belediyenin Okmeydanı'ndaki Te-mizlik İşleri binasında üç günlük destek açlık grevi yaptılar.

Aynı gün, tüm belediyelerden işçiler ve Kamu Çalışanları Platformu, Kağıthane Belediyesi'nin önüne toplanarak, bir basın açıklaması yaptılar. Ayrıca Tüm Bel-Sen'in hazır bulduğu kıyafetli tüm eylemi sahiplenince kendi zı-zenleştik telgraf çekme eylemine götür-müş tepkiye karışıldı.

Bilindiği gibi Kağıthane işçilerinin bir kısmı Ankara'ya yürüyerek yetkililerle görüşmeler başlatmışlar, burada da çe-

Kağıthane belediye işçilerinin İstanbul ve Ankara'da sürdürdükleri açlık grevi direnişleri, çeşitli demokratik güçlerin desteğiyle günün güne güçleniyor.

Şişli eylemlerle geliştir-mişlerdi. Bu süre zarfın-da Kağıthane işçileri An-kara'da başlatılan açlık grevi ve parti yetkililerle görüşmelerini sürdürüyorlar.

Ankara'da işçiler: "BİZİ OYALAMASINLAR, BİZ ÇÖZÜM İSTİYORUZ"

28 Mayıs'ta işçileri gelinen süreci ve işçilerin sağlık durumlarını değerlendirerek, açlık grevini sürdürülenler 18 işçinin eyleme süresiz devam etmesi, diğerlerinin de dörtör günlük dönüşümü sürdürmesi kararını aldılar. 31 Mayıs'ta da Başbakan Velioi Erdal İnönü ile görüşme talebinde bulundular. Erdal İnönü ise cenzazeyi bahane ederek işçilere randevu vermedi.

Direniş Kağıthane işçileri 1 Haziran günü Ankara halkına kardeşliği, sınıf dayanışmasını güzel bir örnek göstererek, işçi patlaması sonucu Zonguldak'ta şehit düşen madencilerin anısına dikilen madenci anıtını ziyaret ettiler. Açlık grevi sürdürdükleri Maltepe'deki Altınpar Duğun Salonu'ndan düzenli koryetler halinde yürüyerek madenci anıtına geldiler. Anıtın önünde toplanan işçiler anıtı kırmızı kanifillerle brakararak, tüm şehitler için saygı duruşunda bulundular. Ardından basına yaptıkları açıklamalarında griş patlamasının sorumlularını cezalandırmasını, facianın bir daha yaşanmamasını istedikler. Attıkları "İşçiler Hayatlı Kazanacak", "Zafere Direnen Emekçinin Olacak", "İşçi Burada İktidar Nerelede" sloganlarıyla halkla-larına ve kazanacaklarına olan inancını bir kez daha haykırıldı. Tekrar düzenli koryetler oluşturan aynı sloganlarla yürüyerek ziyaretileri bitirdiler.

2 Haziran günü de ANAP, SHP, DYP, CHP ve HE'Pe bayram ziyaretinde bulunarak sorunlarını dile getirdiler. Bu ziyaretlerinde düzenli partilerin kapıdan kovulmaktan tutun da, sorunları bir başka partiye havale edenlere, politik boşdan ukalalık yapıpalarla kadar çok renkli tavırlarla karşılaştılar.

ANAP Genel Merkezi'nin ziyaret edenler grev önükleri bahane ederek işçi alınımda, Kağıthane Belediye başkan Ekrem Pakdemirli "Biraz beklemler gör-müceğim" demesine rağmen, işçilerin grev önüklerini çıkartıp girmelerini şart koştu. İşçiler de "Bu önükler bizim elbise-miz. Buraya girmek işçi Amerikan ti-görtülerini mi girmemiz gerekir." diye-

rek oradan ayrıldılar.

DYP Genel Merkezi'nde de Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Dülgerle görüştüler. Mehmet Dülger, sanki sorunu yeni duymuş gibi davranarak "İşçileri Bakani ile görüşüp gereğini yapmasını sağılarız" dedi ve işçileri başından savdı.

İşçilerin CHP Genel Merkezi'nde görüştükleri Uluç Gürkan ise, "Siz sorununuzda haklısınız, yapacağınız eylemlerde yalınızda olacaksınız" işçi sözlerle umutları dağıttııp son yaptı.

31 DYP Genel Merkezi'nde ise, Erdal İnönü ile görüşmeler, işçilerin sorunlarını anlatıp, bu sorunların en kısa zamanda çözüm bulundukları takdirde tüm eylemleri bitirmelerini hayata geçireceklerini belirttiler.

İnönü ise "Yasalar çerçevesinde haklarınızı arayın, yalınızdayım ama yasaların sınırları aştığınızda devleti ve beni karışınızda bulursunuz. Hem siz işçilerin atılacak zaten aç kalmış, açlık grevine giderek ikinci kez aç kalıyorsunuz. Açlık grevine gideceğiniz kendinize iş arasanız ya" işçi sözlerle ukalalık dercesine yan bir tavrıyla işçilere karşılık verdi.

Devrimci Sol Güçleri ise bayram süresince ziyaretileri, birer günlük dönüşümü açlık grevleriyle, direnen işçilerin yalınz bırakmadılar.

1 Haziran'da Devrimci Mücadelede işçiler "Kağıthane İşçilerinin Halkı Direnişlerinin Yanındayız ve Kazanacaklarına İnanıyoruz" diyerek 1 günlük açlık grevleriyle işçilere omuz verdiler.

Aynı gün Devrimci Sol Güçleri'nin her alanından temsilciler ve Grup Ekni, Kağıthane işçileri mücadelelerinde yalınz değildiler. Mesajlarıyla işçileri ziyaret ettiler. Her alan mesajlarıyla, Grup Ekni marşları ve türküleriyle işçilerin direnişlerine ses olup destek verdiler.

2 Haziran'da SAĞLIK-SEN'ler, 3 Haziran'da AYO-DEV'ler ve D.M.Kİ-lar, Sahitpate Halk Der. HÜKAD ve Piy-yanı geypce Halk Der'leri, 4 Haziran'da da ÖZGÜR Der'leri 1 günlük açlık grevleriyle Kağıthane işçilerinin direnişlerini paylaştılar. ②

Pusulâ

Ekonomi ecel terleri döküyor

Cumhurbaşkanı Demirel siyasete ilk başladığı günlerde, ülkenin "mor binik" banknotlarla tanışmasının üzerinden çok süre geçmemiştir. Cumhurbaşkanı olmadan kısa bir süre önce ise, 500 binlik banknotlar dolağıma sürüldü. 1 milyonluklar ise bekleniyor. Bu şekilde herhalde bu beklentinin de yüzü kara çıkmayacak...

Ülkemizde her ikidâr döneminde uygulanacağı söylenen "yeni" ve sorunlara söze "çözüm" getireceği söylenen ekonomik politikaların tepetaklak gelmesi için aradan fazlası bir süre geçmesi gerekiyor. Ekonomik kriz bir gâya kuyu su gibî, bu politikalar yutunuyor. İkte bu kriz, ikidârları değiştiriyor, beklenenin istifi ettiriyor, başbakanlara kurtuluşu Çankaya'da bulduruyor, "evkâl" başbakanlarına ise siyaseti bırakıyor. Daha dün "enflasyonun başını ezeceğiz", "kalkınmayı sağlayacağız", "herkesi ilk anahtar vereceğiz", "TL dövizle kafa tutacak düzeye geleceğiz" v.b. diyenler, bugün çareyi çik yemusu gibi dört bir yana kaçmakta buluyorlar.

KRİZ EKONOMİNİN İLİĞİNE İŞLEDİ

Bugün ülkemizde yaşanan ekonomik kriz, artık hiç kimsenin kendisini ekonomiden düzölge çıkarmaktan söz edemeyeceği bir noktaya geldi. Seçim zamanı umutla dağıtılan vaatlerin yerini "dijini dikimsa" düğmeleri aldı. Türkiye suyuyla ekonomiyi dönüldürmeyeceği anlaşıldı. Çünkü blümü görüp

hastalığı razı olan ekonomiyi taşıracak olan su için hiç kimse elekten başka bir araç bulamıyor...

Cumhurbaşkanlığı seçimi ve yeni başbakan adayının belirlenmesinin henüz olması için sesizce açıklanan ekonomik veriler, ekonomiyi ıslah ve iflah etmenin olanaklı olmadığını gösterdi.

Enflasyon hedefi esaptı-Geçtiğimiz günlerde açıklanan tüketici fiyatları, geçen ayın verilerine göre son bir yıldır % 70'lerin üzerine çıktığını işaret etti. Bu rakamı, 500 günde enflasyonu % 10'lara düşürecekleri vaat eden burjuva politikacılarına bağlı kurumsal açıkladı. Merkez Bankası'nın parasal genişleme politikası ve "sünger operasyonu"nun suya düşmesi, önümüzdeki günlerde piyasadaki fazla paranın yeni enflasyonun artışındaki önemli işaralarını verdi.

Bütçe açığı arttı-Bütçe açığını kapatmak için ikidâr tarafından yapılan tüm manevralar, dostlar alaylarıyla görsün örneğini geçemedi. Bütçe harcamaları, bütçe gelirlerinden daha hızlı artarak, bütçe açığı bir önceki yıla göre, orantılı % 35 artarak 50 trilyon liraya yaklaştı.

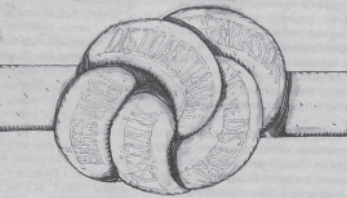
Kamu kesimi açıkları-Kamu kesimi açıklarının yoğun iç borçlanma ve Mer-

kaz Bankası kaynaklarından karşılanmasi, bir yandan ekonomik istikrarızlığın derinleşmesine yol açarken, diğer yandan da kullanılabilecek kaynakları hızla daralttı. Kamu kesimi açıkları için önüne 93 yılı için % 9.0 hedefi koyan ikidâr, hedefi tutturamadı. Bu rakam, geçtiğimiz % 12.0 olarak açıkladı.

İç ve dış borçlanma-Kamu kesimi finansman ihtiyacının iç borçlanmaya karşılanmasının tercih edilmesi sonucu, iç borçlanma reel olarak % 25 civarında arttı. 1993 yılının başlarında dış borçlar da % 9 civarında artarak 60 milyar dolar sınırını geçti.

Dış ticaret açığı-1993 yılının ilk üç ayında ihracat artış oranı % 3.5 iken, ithalat artış oranı % 19.5'a yükseldi. Tahiki ki, bu durumda dış ticaret açığı da hızla büyüdü. Dış ticaret açığı 1992 yılının ilk üç ayında 1.3 milyar dolar, bu yılın ilk üç ayında % 60 bir artış ile 2.2 milyar dolara yükseldi. 1992 yılının açıkları geliri tahalat giderlerini yaklaşık % 70'ini karşılayabildikleri, bu oran 1993 yılının aynı döneminde % 80'a düştü.

Büyüme hedefi tutmadı-Bu konuda

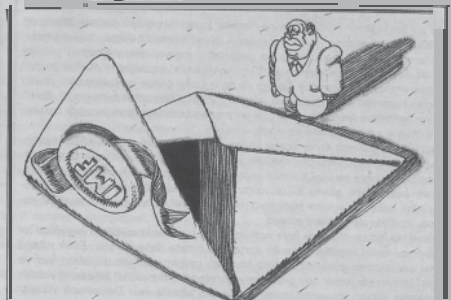
açılan resmi rakamlar 1992 sonu itibarıyla her ne kadar % 5.9'uk bir büyüme hızına ulaşırlar, % 5.5 olan program hedefinin aşıldığını gösteriyorsa da, reel olarak bu konuda bir gelişme sağlanamadığı açıktır. Çünkü sadece kağıt üzerindeki rakamlarda görülen bu artış, yaklaşık % 10 oranında aradan toplam tüketim sayesinde olmuştur. Geçtiğimiz yıl içinde kamu tüketimi % 1.9, öz tüketim ise % 10.6 oranında artmıştır.

İşsizlik-İşsizlik her geçen gün derinleştiği söylenir. Bu sorun olma özelliğini koruyor. İktidâr partilerinin düzensizliği hemen bütün gelirlerde, maaşlarda "açık" ya da "gizli" olarak "diyenler hiç eksilmiyor".

Ekonominin içinde bulunduğu durumu gösteren temel verilerden de anlaşılacağı gibi, iktidâr her bu konudaki hedeflerinin hepsinde karavana tuttuysa, vaatleri hatırladığında "umut vermek zorundaydık" diyerek hem de burjuva siyaset sahnelerinde bu sorunların çözülmeceğini açıklığa kavuşturmuş.

Bütün bunlardan da anlaşılacağı gibi, bugün ülkemizdeki ekonomik ve siyasi kriz, bütçe açığı bir önceki yılın karşısında % 35 artışla % 50 trilyon dolarla % 35 artarak 50 trilyon liraya yaklaştı.

IMF'den Demirel'e uyarı mektubu

Önemli bir burjuva siyaset sarrafında bir sarıma yapmak ya da yerlerini sağlamaya almak isteyenler, yıllarını Washington'da geçirdiğini biliyor. Tabii Washington'un yalnızca Beyaz Saray'dan ibaret olmadığını da... Çünkü Dünya Bankası'nın ve IMF'nin merkezleri de orada bulunuyor.

Demirel'in Cumhurbaşkanı olmadan önce yalnızca ABD'nin basın ve yayın organlarının temsilcilerini çağırarak basın toplantısı yapması da bunun bir göstergesi.

IMF Başkanı Michael Camdessus, Demirel'e Çankaya'ya çıkmadan hemen önce "Bugüne kadar bakan ve bakanlıklarınıza yaptığımız uyarı ve tavsiyelerimiz size ulaşmadığı düşünülüyor bu mektubu duymadan şahıslara gönderiyoruz" diyerek bir mektup yolladı. Tabii, bu bizim bildiğimiz haberleşme kulanılan mektuplardan değildi. IMF'nin bizim gibi ülkeler için alışılmışı "uyan" ve "kulak çekme"ydi.

Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik

kriz, IMF'yi oldukça rahatsız etmiş olmalıydı ki, IMF ekonomisinin değerlendirildiği son Türk yönetim kurulu toplantısında Demirel'e bir mektup gönderilmesi kararlaştırıldı. Mektupta Türkiye'nin kötü giden ekonomisini düzeltmek için gerekli önlemleri almakta gecikmiş vargulararak, ekonomik durumun gün geçtikçe "kritik bir hal almaya başladığı" vurgulandı. IMF başkanının mektubunda ayrıca enflasyon ve kamu açıkları konusundaki "edipelerin" yanı sıra, özelleştirme, ücret zamları ve işsizlikler ile "aleştir" ve "tavsiyeler" de vardı.

Anlaşılan IMF, Türkiye'nin "yeni dünya düzeni" içindeki görevlerini yerine getiremeyeceğinden kavgıyanları ve aşayınmış denek alınıyordu. Kime mi? Tabii ki, "bağımız" Türkiye'nin "bağımız" yöneticilerine.

Tesadüt müdür, bilinizse arsa, Demirel daha Çankaya'ya adımını atamaz, "Özal" anıymayacağım" dercesine, daha ayağının tozuyla şort ve tişörtle boy gösterdi...

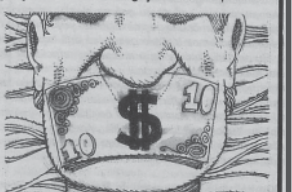
Döviz rezervi evlere şenlik

Artık Demirel'in ya da bir başka "yetkilinin" döviz özellikle de dolarla ilgili daha birkaç ay önce atıp tutmalarını örneklemini veremeyeceğiz. Çünkü onların hepsinin odun kesicinin hiç deyişli gibi olduklarını o kadar çok gördük ki, böylesi örneklere fazla gerek kalmıyor.

Döviz rezervinin çok iyi durumda olduğundan dem vurarak, döviz karşı TL'nin nasıl kafa tutacağı masalları anlatırken, bu defa bir değil Merkez Bankası yetkilileri.

Merkez Bankası'nın açıkladığı verilere göre döviz rezervi 14-21 Mayıs tarihleri arasında bir düşüş kaydedti. Merkez Bankası verilerine yapılan bilmeyene göre, anılan bir haftalık dönemde bankanın döviz rezervi 25 milyon dolar azalırken, 6 milyar 954 milyon doları idi. Özellikle Mart ayından sonra be-

lirgin bir biçimde azalmaya başlayan döviz rezervleri, o tarihten bu yana azalmaya trendine girecek. Mayıs sonuna kadar geçen sürede toplam ola-

rak 640 milyon dolarlık bir düşüş gönderecekti. Tabii anılan rezervleri de bütçeler karşılamaz. Sadecde Mayıs'ın son iki haftasında 12 milyon dolar azalırken, 1 milyar 479 milyon doları geriledi.

"Dövizin sırtını yere getireceğiz" diyenlere DUYURULUR.

Darbe suçu ve savagı hukuku

Her sistemin, her kurumun bir kuruluş ve işlevi vardır, amacı, kurumları ve bunları ayakta tutan bir adalet anlayışı vardır. Adalet anlayışı sistemin ruhunu, düzenini, disiplini oluşturur. T.C'nin mahkeme salonlarında kocaman levhalar asılıdır; "Adalet Mülkünü Temelidir". Bu söz çoklukla cümlede gerçekte bütün bir sistemin kendisi ve hukuku ifade edimiştir.

Birleşe sayfalık hukuk mevzuatları, öz sözlükle ifade edilen bu mantığın üzerinde döner durup. Burjuvazinin adaletini kendisi devletini ve mülkünü korumayı amaçlar. Özgünlüğüne bağlıdır; hukuku yöneltir her eylemi suç sayar ve "ceza"landırır.

Bu sisteme karşı silah kullanımı ve devrim yoluna düşmüş olan devrimcilerin de adalet anlayışı, hukuku olamaz zordur. Devrimci de burjuvaziden temelden farklı bir adalet duygusu yaratmadık kendi mantıklarını, yapama bakışlarını kavratmakla uğraşır çökebilir. Sınıflar tarihi sahnesinde yalnızca fiziki anlamdaki maddi varlıklarıya değil, ekonomik ilişkiler içinde yerlerini, geleneklerini hukuklarına, kültürlerine kadar uzanan üst yapı kurumlarıyla ve örgütlülüğüyle yer alır; ancak tüm bunlarla bir sınıf olma özelliğine sahip olur. Adalet duygusu bu şekillenmiş içinde ayrı bir öneme sahiptir.

Bizim adaletimiz, devrimci hareketimiz diğer ve geleneklerimiz, daha da ötesi devrimimiz güvence altına alır. Devrim, devrimci harekete zarar veren her şey, her saldırı, her ihanet suçtur. Devrimci adalet bu suçları kendi ölçülerinde cezalandırarak, kendi mantığı içinde adli olamaz zordur.

Kendini sınıflar savaşının içinde gören ve kendi yanında mücadele eden hiç kimse, hiçbir ayı, olaylara yaklaşımını bu çok bilinen gerçeklerin dışında tutamaz.

Kimlerlin, devrimci harekete, adalet 15 yılda faaliyetini veremediği kadar zarar veren darbeleri karşı getiriltiler tarzi üzerine söyledikleri baktığımızda bu "çok bilinen" gerçeklerin görmedekne karşılığına tanık oluyoruz. Örneğin kimse "eşu" tartışmaları, tartışma en deuce suyu bir güddet kullanan infirgeniyarı. Yaşanan sürecin özellikleri, içinde bulunduğumuz savaş gerçeği bu türdeni fazla ilgilendirmiyor. Bu olmanın geriye düpedüz hümanizmi edebiyatı ve firsatlarındaki kalyon kalyon. Niyetler devrimci hukukun, adalet duygusunun yerine geçiriliyor. "Suç"un tartışılması yalnızca ca "ceza"nın yoruma batı tutuluğu yerde bilimsellikten, sınsal bakış açısından, devrimci karşılarından değil, ancak hümanizmden ya da sübjektivizmden söz edilebilir.

Devrimci hareketin hukukunda, suç ve ceza değeri, lenidirmiş, yarılama ve cezalandırma yörteminin olmaması düşünülmeye. Üstelik bunları, bizim icat ettiğimiz, geliştirdiğimiz öçülerle oluşturduğumuz olgular değildir. Sınıflar savaşının yüzü yıllar süren pratiğinden, açık bakış ve faaliyet koşullarında savasan devrimci örgütlenim deney ve tecrübelerinden süzülüp gelen ve kendi savaş koşullarımızda biçimlenen bir hukuktur. Devrimci bir hareket, savası kazanabilmek, devrim sürecini en az zararlı asılabilmek için bu hukuku uygulamak zorundadır. Bu hukuka özünde karşı çıkmak ve uygulandığında fayat-ıgan etmek devrimci savasının bırıkmaktır. Devrim, egemen sınıflara karşı, işbirlikçileri, ajanlara karşı, hanetlere karşı elbette kendini koruyacaktır. Hiç kimsenin devrimci kadrları sürece devrimci savasının bırıkmaya hakkı yoktur.

Savaş dedimiz şey yalnızca silahlı insanların karşı karşıya gelmesinden, çatışmasından ibaret değildir. Savaşta silahlı güçlerle birlikte ideolojiler, iradeler, psikolojiler ve moral değerler, hukuksal normlar ve gelenekler de çarpışır. Bundan dolayı da, savas yalnızca silahlarla değil bütün bu değerler sisteminin burjuvaziyi mahkûm etmeye başladığı noktada kazanılır.

O halde kendii hukukumuzun üzerine titremeliyiz. Ona en büyük özeni göstermeliyiz.

Hukukumuzun, adalet anlayışımızın devrim mücadelesinde ikili bir işlevi vardır. Adalet anlayışımız bir yandan burjuvazinin adaletsizliğinin alternatifi olarak halka sosyalist adaleti sunarken, diğer yandan da bugünden güçlü bir örgütlenmeye oluşturmamıza, yeni insanı yarat-

mamıza hizmet eder. Bir savagta taraflar savaş gücünü artırabilmek ve savasan sürekliliğini sağlayabilmek için kendi safıan içinde ikteleri ve kurallarıyla, bir iç hukuk ve iç disiplin oluşturup uygulamak durumundadır. Bu da savasan olamaz olamazdır.

Biz, ülkemiz devrim mücadelesinin pratiğinde somutladığımız bir adalet anlayışına sahibiz. Bugün "Halkın adaleti" bu yüzden kitlelerin dilinde söhabetmiştir. Bu adalet anlayışını zedelememize durumundayız. Eğer halka, devrimimize, devrimci harekete karşı işlenen bir suç varsa, bu adalet anlayışımızı birleştirtilmiş uygulamak zorundayız. Suç "İçimizden" bir tarafından işlenirse de bu gereklilik doğmaz.

Bir savagın içindeyiz. Bu savagı kesintisiz sürdürmek ve boyutunu yükseltmek istiyoruz. Onun için de savagımızın engellenmesine izin veremeyiz.

İşte "darbe" olayında hukukumuz ve adaletimiz bu gereklilik ve zorunluluk üzerinde şekillenmiştir. Bu gerçeğin üzerinden atlayan bir yaklaşımla, sonuçta devrimci karşı sorumsuzluğun ve sübjektivizmin ifadesi olacaktır.

CEZA SUKLA BİRLİKTE VARDIR

Soyut bir hukukun ve soyut bir suç ve cezadan söz etmedimizde göre, mevcut somutluk içinde öncelikle suç tanımlamalıyız.

Her devrimci örgütün ikteleri, kuralları, ortaya çıkan ve kıcıkalecek olan sorunların çözümünde uygulanan özgür yöntemleri vardır. Devrimci bir hareket içindeki her insan bu kurallara uymak, bu yöntemleri izlemek zorundadır.

Darbeleri işte bu noktada, yani daha bağlaşığa suçludurlar. Çünkü onlar "sonun"la bir doğal mekanizmaları işleterek değil, "darbe"ye çözümler çalmışlardır. Ve suç da tam bu noktada başlamıştır.

Suçun bağlanacağı önderliğe saldırı ve hareket yönetiminin gasp edilmesiştir.

Ancak suç bununla da sınırlı kalmamış. Sürdü ve bugüne kadar geldi. Bunları pek çok yazımızda belirttik. "Eğer var ki, dismizdaki solun kuruluşları işlerin hemen tüm yorunlarında ısrarla bu suç görmezden gelmeye çalışmış" karşısında tekrar tekrar vurgulamak gereğini duyuyoruz.

Önderliğe saldırıyıyönetim gasp edilmesiyle başlayan suç, yayılır organlarını, hareketin kasasını, silah depolarını gasp ederek somutlur (ki bunların değeri yaklaşık 3 milyar dır). Suçun devamında ise operasyonlar, birçok yoldaşımızın şehit ve tutsak düşmesinden neden olmak, değerlerimizi, iktelerimizi, kurallarmızı, örgütsel işlevlerimizi çökmek, demoralizasyona yol açmak ve sonuç olarak da hareketimizi parçileşmesini, savasını engellemek vardır.

Bu suç hareketin sorunu çözümlerine yönelik tüm çabalarına karşın işlenmeye devam edmiştir. Darbecilerin içine girdikleri bataklık onları düşmanları ideolojilerini düşürmeye deyişir: Sol düşmanlığı yapmaya, kontroleli ağızyla açıklamaları kaleme almaya kadar götürmüş; demek işyeri, ev basma, yoldaşlarımızı tutsakla-

Bizim adaletimiz, devrimci hareketimizi değer ve geleneklerimizi, daha da ötesi devrimimizi güvence altına alır. Devrimci, devrimci harekete zarar veren her şey, her saldırı, her ihanet suçtur. Devrimci adalet bu suçları kendi ölçülerinde cezalandırarak, kendi mantığı içinde adli olmak zorundadır.

rup öldürmeye teşebbüs etme, işkence yapma, yaralama, vb. gibi suçlarla da halka ve devrimci harekete karşı olma konularını pekiştirmektedir.

Evet, suç budur, bunlardır.

İçin başında darbeleri cezasız kalmayacak denildi. Yaşanan süreçte darbeleri ve darbeleri ait edili, denilecek fiali bir engel olmaksızın çıkınladı. Ama darbelerin cezasız kalmayacağı gerçeği ve gereği değişmedi. Çünkü yapının yapıtıyla kaldığı bir mücadelede adaletten, adalet anlayışından söz etmek mümkün değildir. Kimileri bu yaklaşımları "kırılcılık" tanımlayabiliyor. Evet, bir yanlışla doğrudur. Ama bu "özynesin" diyulan bir kin değil, sinf kinidir. Sınıf kinisi ise, devrimci bir örgütün, bir devrimcinin sahip olması gereken bir özellikler. Eğer bir yapı, bir kişi bu kenden yoksunsa orada devrimci coşku, devrimci kararlılık yoktur. Sağcılık vardır, reformizm vardır, uzlaşmacılık vardır, burjuva hümanizmi vardır.

Halka, hareketimize, mücadelemize karşı işlenmiş bir suçlar zinciri söz konusudur. Üstelik suç bugün de işlenmeye devam edilmektedir. Ve hep söylediğimiz gibi suçun olduğu yerde ceza da olacaktır. Bu klasik anlamda hukukun da, devrimci hukukun da, sınıflar savagımızın da bir yasadır.

SUÇ VE CEZA HER TARİHSEL KEŞİTTE KENDİ ÖZGÜNLÜĞÜYLE BİÇİMLENİR

"Sierra Maestra'da meydana gelen bir olay hatırlıyorum. İki mangamız bile yoku ve La Plata bölgesinden opey uzaktı. Bu bölgede bazı savaglar arasında peçeteliğin patlak vermiş olduğuna ilişkin haberler alıyordu. Darbe kırımış soyunmuş ve birkaç suç işlenmişti. Bu darbe olağanüstü işlenmeye geyilirdi. Eğer buna hoşgörü göstersek, eğer bu yaygınlaşsa devrimin itibarının zedelemesine ve ölüme demek olurdu.

asıl suçları tutuklayabildi. Onları tutuklamaya galmıştık, ne kadar acı veriyordu, çünkü bunları bizim kılavuzumuz olmuştuk, bize yardım etmişler, en güç anlarda bize yiyecek getirmişler. Bununla birlikte bazılarının düşüncesizliği ve cömertliğiyle, onları bu kullar altında son derece ciddi olan soygun ve saldırı suçlarını işlenmeye götürmüştük. Suçları mahkeme önüne çıkarmaya zorlandık. Onları yaraladık ve en ağır suçları verdik ve idam ettik.

... o sıralar devrim bugünkü kadar gelişmemişti, bugünkü öçötere sahip değildi; onları başka koşullar altında, bugünkü kadar ciddi olmayan yanlışlar yaptılar, ama o koşullar altında o yanlışlar son derece ciddiye ve bunlar tekrarlansın diye en ağır cezaları uygulandı. Bu seçeneğimiz yoktu." (Castro, Ochoa Davası, s.79,80)

Devrimci hukukun, devrimci adaletin özde belli ikteleri, kıstasları olmakla birlikte hangisi suçun ne tür bir cezayla karşılanacağı, işlete hangisinin koşullara da bağlıdır.

Bu suç -darbe ve devamı- devrimci hareketin bir savagı içinde olduğu, tarihin savagıların kanlarıyla yazıldığı bir süreçte işlenmiştir. Bu suç, devrimci hareketin partinin anifesinde olduğu, Türkiye halklarının umudu olma yolunda önemli adımlar atarak bir noktada işlenmiştir. Affetmeye, hoşgörmeye hakkımızın olmadığı bir süreç söz konusudur.

Castro, Sierra Maestra örneğinden bugüne geliyor; Ochoa davasına ilişkin konuşurken, önce suçun niteliğini belirtiyor:

"İşlenen zataletim tam anlamıyla ülkeye verdiği muazzam zararı düşünmeliyiz. Siyasi zarar... Devrimin ciddiliğini, itibarını, inanlılığını siyasi tehlikelere atkılarını görmek zorundasınız.

"Bazıları bu işe oldukça önem verdimizini düşünür. Çünkü dünyanın birçok yerinde böyle olayların hiçbir önemi yoktur. Fakat bizim için onlar büyük önem taşıyor.

"Gülmüş bir tepsi içinde Küba'nın itibarını zedeleyici kanıt toplamaları olanadını düşmana sunuyordular. Uluslararası güvenilirlik olmadan, devrimci bir Küba nasil olabilir? İttar olmadan devrimci bir Küba nasil olabilir? Moral olmadan emperyalist düşmana karşı durmak nasil olabilir? Ve onlar bu değerlerin hapsede saldırırlar..."

"Ülkemiz ve sürecimiz imparatorlukları 90 mil uzak-

ta, burada kendimden her zamankinden daha emin, daha güvenli ve daha gururlu sosyalizmin bayrağını yükselttikler, bu sorunsuz kişiler bugün bizi korkunç bir leke ile tehdit ediyorlar. Bizı batabilme ve ilbarsızlığa sokmakla tehdit ediyorlardı. Ancak devrim ciddi bir şeydir. Her zaman öyleydi, bugün de öyledir ve yarı da öyle olacak. Ve devrim bu sorunları nasıl uğrattıysa gerekçesiz yolda uğratması bir. (Ags, s. 78)

Devrim editör Castro, Sierra Maestra'daki suçla Ochoa'nın suçunu kıyaslıyor.

"O savcılarını yaptıkları, bu beyanların yaptıklarıyla, Ochoa'nın ve de La Guardia ve grubunun yaptıklarıyla karşılaştırıldığında ne kadar ciddiydiler? Bugün bu adamlar da bizi tamamiyle aynı ikileme sokuyorlar. Bu işler çok ciddidir ve bu tür suçlar devrimin geleceğine öylesine büyük bir tehdittir ki, en piddetti cezaları, ibret olacak bir cezayı uygulamaktan başka sepeceğimize yoktur." (Ags, s. 80)

Evet, bu suçun iflendiği süreçte Küba emperyalist kuşatma altındadır. Emperyalizmin sosyalist ülkelerdeki kapitalist restorasyonlarını irtinasıyla Küba'ya saldırı, makta, bu sosyalist adımı batırmaya çalışmaktadı. Küba propaganda bombardımanlarıyla Küba halkının sosyalizm, partiye, önderlere güvene sarılması çalışılmaktadır. İşte böyle bir noktada Partinin Merkez Komitesi'ni General Ochoa'nın suçları açığa çıkarılır. Ve herkes bildiği gibi "en piddetti ceza" uygulanır.

Af örgütleri, çeşitli insan hakları kuruluşları da girdi devreye. Cezanın uygulanmasını istediler. Ama ceza buna rağmen uygulanır.

Ochoa'nın geçmişte şu ya da bu "konumda" olmaları da değıştirmemizi. Bunun nedeni açikti: "Diyeim ki, Ochoa'nın, bir kahraman olduğunu, bir general olduğunu için, bir Merkez Komite üyesi olduğunu, kendini yasalar üzerine koyma küstahlığı gözönüne alınıp bu örnek cezalandırılmazsa; o ölümlü ve moral bozucu olur."

Ochoa ve ortakları, yaptıkları işi Küba'ya yardım için yaptıklarını iddia ettiler. Küba ekonomik olarak zor durumdaydı ve bu "pis" işten kazanacakları dolarları Küba'da Turizm yatırımları için kullanacaklardı. Ama bu "niyet"leri ne işlenen suçun ne de cezanın niteliğini değıştirmeli.

... Tarihini biraz daha geriye götürüyoruz; 2. Dünya Savaşı yıllında, Sovyetler Birliği'ne.

Sovyetler Birliği'nde 30'lun sonlarına başlayan yargılamalar ve cezalandırılmaları enine çokça yazıldı. Stalin'in "despotluğu" ve o dönemde "dökülen kan" üzerine yazılan bu yazılarda da "suç"ların niteliği ve o günkü koğulları işleri saptamaları rastlamak zordur. Oysa şu soru sorulmalıdır; işte Stalin döneminde, işte Stalin döneminin de özellikle bir kesitinde, böyle davranıldı?

2. Dünya Savaşı'nı 39'da başlatmış Stalin. Faşistler dönemi genelinde daha 35'lerde saldırıya geçmiştir. O dönem Japon emperyalizmi açısından da, Alman emperyalizmi açısından da asıl hedeflerden biri Sovyetler Birliği'dir, soygunculardır. Bu tahsil kesitte Sosyalist Sovyetler Birliği, sosyalizmin bu ilk kaleisi dışı faşizmin böylesi bir saldırısına yüz yüzdür. İşte iş, sosyalist rejime yönelik komünist birbiri izlemektir. Sovyetler Birliği daha işi savagabilmek, sistemi savunabilmek için bunlardan arınmak zorundadır.

Devirime karşı komplo kurmaya çalışanlara ve hainlere karşı verilen "ceza"lar işte bu koğullarda biçilmiştir. Soyget halkı, Soyvet ordusu faşizme karşı bir anlamda bu sayede o büyük dremne ve savagına gücünü gösterebilmştir. Moskova yargılamaları bugün yeniden yargılanmaya" kalkınca işte bunları gözardı etdikleri için'di ki, onların yargılamalarında devrimci devlet reform ve humanist bir bakış açısından başka bir şey rastlanırmış.

Sierra Maestra'da alınan tavır, Ochoa davası, Moskova Yargılamaları ve darbeyle karşı devrimci hareketin gelistirdiği tavır... hepsinde suçların kapsamı birbirinden farklı, biçimleri de, her birinin arasında onlara yüzü zaman dilimleri var. Ama bu dört örneği aynı yazıda bir araya getiren ve hepsinde ortak olarak gözlenebilen şey olaylar başka açıdır; devrimin mantığıdır. Bu bakış açısı, odayına devrimi, devrimin çıkarlarını koyan bir hukuk anlayışdır.

SOL NEYİ SAVUNUYOR?

Bütün bu tarihsel örnekler ve bugün somutta yaşa-

Devrimci hareketin hukukunda, suç ve ceza değerlendirmesinin, yargılama ve cezalandırma yönteminin olmaması düşünülemez.

Devrimci bir hareket, savaşı kazanabilmek, devrim siirecini en az zararlı aşabilmek için bu hukuku uygulamak zorundadır.

nanlar ortada dururken solun bir kısmı tarafından sergilenen yaklaşım bize "sol ne istiyor, neyi savunuyor?" sorusunu sorduruyor.

Bu soruyu ne de sormuyoruz. Ne var ki, darbeciler için çörmekte kullanılan dergi sayılarından bu soruya bir yanıt çıkmıyor. Sol bu konuda açık olmak zorundadır. Hukuktan, adaleten ne anladığını ortaya koymak zorundadır. "Biz tarih değiliz, sol iç piddetti karışdır." deyişleri solun bugünkü tavırını açıklıyor. Kaldı ki bu yaklaşımında da "13 Eylül darbesi açığı çıktığında neredeydiniz? Sizin tanımlamanıza göre o da sol iç piddetti değildi miyd?" sorusunu yanıtı da yoktur.

Sol ne istiyor?

İsteyen istediğini yapacak, bir örgütün önderliğine karşı darbe düzenleyecek, paralarını, silahlarını şaşıp edecek, örgütü deşifre ederek, operasyonları uo açacak, sonra yine bu işleri yapanları kılık "biz artık sol bir grubuz" demek yüzüzüldüğünü göstererek, diledikleri gibi atıyacak. Ve tüm bunların bir yaptırımı, cezası olmayacak! İstenilen, savunulan bu mudur?

Bütün bunları yapanlar için "Onlar da devrimci, onlara dokunulmaz" mı diyeceğiz?

Birileri bu suçları "soygeçit" ya da "devrimci" kişvesi altında işlediğinde cezalandırma muaf mı sayılacak?

Her şeyi yak, yak, kır, dok, örgüt gelişimini ikilemek için; insanların katledilmelerine, tutuk düşmelerine neden ol, sonra da devrimci adalete karşı bir zırh olarak "ben devrimciyim" de ve kurtul!

Dünyanın hiçbir yerinde, sınıf mücadelesinin hiçbir aşamasında böyle bir hukuk(suzluk), böyle bir adalet(sizlik) anlayışı olabilir mi? General Ochoa da her şeyi devrim için yapmıştır, üstelik o da herhangisi bir değil Merkez Komite üyesiydi!

Hiç kimse biz darbecilerin suçlarını gündeme getirdiğimizde, devrimci bir bakış açısıyla suçun olduğu yers cezanın da olduğunu anmsatmıştıydık. "Bunlar da devrimci", "Aman sol iç piddet olmasın" diyemeyiz. Bunu demek, açığı darbecilerin elinden tutmaktır, darbecileri meğrullatıracak siyaset yapmalarına, "siyaset" olmalarına zemin hazırlamaktır. Dahası devrimci hukuku, devrim, halkın adalet anlayışını ayaklar altında çğnemektir.

Devrimci sorumluluk, darbecilerin ve darbeciliğin verdiği zararları da düşünmeyi gerektirir. Bu nedenle, savag içkide devrimci bir hareketin kasası, silahları gıpa ediyor; savag engellenerek savagların katledilmeleri, tutuk düşmesiyne uo açılıyor; bir başka yanda işe Der-sim'de, devrimci hareketin gerillaları kurşunları bitirdiği işin sağ yalınlaşır kurşuna diziliyorlar. Yüz yüze olduğumuz mudarbecilik gerçeği budur. Suçlarına ilgilensinler, nedenler görmezlikten gelinsinler. Gelmelerine "ilgilene" herkes ve tabii ki sol da, sadece bugünü değil, geçmiş, darbenin yapılmış ve geleceği hangi adalete üzerinde şekillendireceğimizi düşünmelidir.

Sunada burada "aynı platformlarda yer almazsınız", "Bildirirler, dergileri dağıtılmayacaktır", "özelleştiri istiyoruz" diye kararlara alınıyor. Bu noktada "Biz darbeci doğru görmüyoruz" demenin de bir anlamı yoktur. SHP'li anti-faşist insanları bile bir şeyler yapma zorunluluğu yüzünden infazlara karşı kampanya için çoğunun kılı bile kıpırdamazken, örneğin gelecelemize katılması engellemek için aynı grupların insanları seferber olabili-

yorlar.

Her şeyi "düşünen", her şeyi karşı "duyarlı" olan, "sorumluluğunun gereği" darbecilerle yakından ilgilenen, bu "tarafsız" grupların aklına nedense darbecilerin de örneğin piddette bayıracını darbo yapmanın özgeçirtilerini istemek geliyorlar. Kimse "darbeciler gıpa atıkları silahları, paraları, hareket olanaklarını geri vemediler" diye bir "ortak kara" alınması önemiyor. Nerede kaldı duyurulduğuna, sol iç "her türlü piddet" karşı olunuz?

Dergilerimiz değil birkaş sayfasını, bütününe de ayırbilirizmiş darbecilerle. Mücadelenin o kesitine gündemimizi bu meseleden daha fazla ilgilendirmeyebiliriz de. Kağıt üzerinde bildirimlerimizi, dergilerimizi "dağıtırmaya" kararları da alabilirizmiş... Bütün bunlar sizin "bileceğiniz" işler. Ancak biz şu kadarcı söylemek durumunda'yız. Bildirimlerimizi, dergilerimizi sizin izninizle ve güvenenize dağıtmadık bugüne değin. Bundan sonra da bu-bu ihtiyacımız olmayacak.

Bizi platformlardan çıkarmaya çalışıyorsunuz. Bugüne kadar devrim hizmet eden, ilkel tüm güç birliklerini savunduk, içinde yer aldık. Ama bunlar için "olmazsa olmaz" da demedik. Herkes bilir. Sol da bilir, ortaya çıkışını, hareketi, Yolumuz, yürüyüşümüzde devam edecek, bundan kimsenin neye kuşu olmasın. Ama merak ediyoruz, bu kararlarınız kişisi, kim hizmet edecek? Tarih önünde darbecilerle sahiplenme, savunma sorumluluğuna yüz yüzesiniz.

Devrimci bir örgüt, subjektif duyululuklarla değil, devrimci kararlarına ve mücadelenin infazlarına, yıkımlara, işi kıymalarına kadar uzanan günlük görevlerine denk düşen duyululuklara sahip olmalıdır.

Devrimci bir örgüt, bir devrim stratejisine sahip oluğu gibi, bundan hiç de daha önemsi olmayan bir hukuk sisteme, adalet anlayışına, kısacası ilkel düzenin kurallarına, geleneklerine karşı uzanan bir kültür sisteme de sahip olmalıdır.

Bunlar olmaksızın herhangi bir örgütün şu ya da bu sorunda yenerli yanlısı belirlenmesi hiç de uzlaştıracak değildir. Aynıın bu sorunda olduğu gibi.

DEVİRMİCİ ADALET ANALİZİMİZ.

SAVAGİZMİN VE SOSYALİZMİN TEMELİDİR

Devrimci hareketin şehitler pahasına omuzladı bir savagla iktidar yürüyüşünü sürdürüyor. Ülkemiz sınıflar mücadelesinin derinliği her gün bir kez daha kanıtlıyor ki, iktidarı hedeflemekte, iktidara doğru yürüyebilmek bir savag örgütü olması gerektiriyor. Devrimci hareket şiddetleri bir savag örgütü mantığıyla örgütlenmiştir. Bugün bu noktada ve bu savagin içindedir. Onun için her adımımmı bunu esas almakta, buna göre biçimlenmektedir. Devrimci adalete anlayışımız, hukukumuz da, savagin yasaları, kuralları ve gereklilikleriyle birlikte buna göre biçimlenmektedir.

Herkes "savag örgütü" ve "savag hukuku" deyimlerini muhtevalarını kavramak durumundadır.

Dünyanın tüm ülkelerinde, kapitalist ülkelerde de, sosyalist ülkelerde de hukuk "savag" noktasında özel olarak tanımlanır, olağan koşullardan farklı olarak biçimlenir. Burjuvazı halka karşı baskı ve terör uygulamak için de bazen özel olarak bu tanımlamaya sığınır; 12 Eylül döneminde olduğu gibi.

Savag hukukunun bu türden kullanımları bir yanlı bakarsak, hukuktaki bu özel kategoriyi nesnel bir zemini olduğu da açıktır. Devrimci iç savagı yalınarda ya da emperyalist saldırılarla karşı karşıya oldukları dönemlerde adaleti yerine getirmek için savag hukukunu uygulamalıdır.

Bizim içiş savag durum, bir dönemi ya da kesiti değil, devrimde kadar olan bütün bir süreci tanımlamaktadır. Savagı aşmaktır. Savag örgütü de savagin koşullarına göre hareket etmek zorundadır. Devrim geleceği ve çıkarları için en zor kararlar bile kararlara kalılabilmek zorundadır. Devrim, koşulları elverişli ölçüde de elbette bağlayıcı, hoşgörülu olacaktır, ancak, bu cömertlik devrim, devrimin geleceğini zedelemesiz sürece yapılabılır. Darbecilerle karşı yapılan sayısız çağırda devrimci hareketin bağlayıcılığını, hoşgörüsunun de bir ifadesidir aynı zamanda.

Hukuk anlayışımızın, mücadelemizin içinde bulunduğu yer budur. Biz belli noktalarda kendimizi affetme, hoşgörmeye hakına sahip görmüyoruz, kimsenin de bizen böyle bir işi istemeye hakkı olmasa gerek.

Devrimci hareket asla adaletden şüphe duyulan bir hareket olmayacaktır. ③

İnfazlara karşı çıkmak herkesin görevidir

Mücadeleyle devam

Devrimci Sol Güçlerin 30 Nisan'da Uğur ve Şengül'ün katledilmesiyle daha da somutlanan yargısız infazlara karşı geliştirilen eylemler devam etti.

İSTANBUL

Marmara ÖZGÜR-DER'den Doktorlara Çağrı
Marmara ÖZGÜR-DER'li aileler 26 Mayıs günü Tabirler Odası'nı ziyaret ederek yöneticilerinin Mustafa Sülkü ile görüşürler. ÖZGÜR-DER'li infazlar ve katliamlar karşısında Tabirler Odası'nın da demokratik bir kurum olarak tavır almasını beledikleri belirtilir. Yalnız basın açıklamalarıyla kalmamaları gerektiği, morgda yapılan otopsilere de katılacaklarını vurguladılar. Aileler ayrıca bugüne kadar infaz edilen devrimcilerin otopsi raporlarından oluşan bir dosyayı Tabirler Odası Yönetim Kurulu'na iletmek üzere sundular.

ÖZGÜR-DER'li doktorlara, "Bir ilçeye olayına yasa katilene insanlara tanklık etmedikleri için bir gün sıra size de gelecek, sessiz kalmamalıyız," çağrısında bulundu.

Liseliler İnfazları Protesto Etti

27 Mayıs günü DLMK'li öğrenciler Sirkeli Postanesi'nin önünde toplanarak, yargısız infazları protesto ettiler. Ellerinde Uğur ve Şengül'ün katledilmesini kınayan dövizler taşıyan liseliler, postanenin önünde bir açıklama yaptılar. Açıklamalarında "Hepimiz Uğur ve Şengül'üz. Gelelim bizi de vurun" dediler.

ZONGULDAK

DYP ve SHP li

Başkanlıklarına Sıyah Çelenk

7 Nisan'da 24 Mayıs günü "Yargısız İnfazlara Hayır" ifadesinde imza kampanyası sürdürülürken, 27 Mayıs günü de Mücadele gazetesi Zonguldak Buro ve Mücadeleci İşçi Gazetesi çalışanları, gazetesinde okurları Zonguldak PTT Müdürlüğü'nden Başbakanlık, İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı'na infazları protesto eden telexler çektiler.

Telexların çekilmesinden sonra, SHP ve DYP li başkanlıklarının önüne sıyah çelenk bırakıldı. "Yargısız İnfazlara Son", "Uğur", "Şengül" Ölümsüzdür", "Halkın Halksız Kazanacağı" sloganları atıldı.

Ayrıca infazları protesto etmek amacıyla Devrimci Sol Güçler çeşitli mahallelerde yazılamalar yaptılar.

Rüzgârlar meşgede "Katliamlar Bizi Yıldırmaz", "Uğurların Şengüllerini Hesabını Soracağız", Site Mahallesinde "Umudu Katledemeyiz", "Uğurlar Şengüllerini Yımsırsın", "Katliadilerin Hesabını Soracağız", On Temmuz Mahallesinde de "Kati-

amlar Bizi Yıldırmaz", "Umudu Katlederek Tüketemeyiz", "Yargısız İnfazlara Son" yazılamaları yapıldı.

SIVAS

Halkevleri'nde Söyleşi

27 Mayıs'ta DLMK'li öğrenciler infazlara ilgili hazırladıkları bir duvar gazetesini Sivas Halkevleri'ne asarak, 29 Mayıs günü de TODEF'li öğrenciler yine halkevlerinde bir söyleşi gerçekleştirdiler.

Halkevi çalışanları, altı kez kendilerini görüşülmesine karşın "yönetim kurulunda istifa lar" gerekeceği söyleyişi engelleyemediler. Ancak tüm bunlara rağmen TODEF'li öğrenciler, diğer halkevi yetkililerin de desteğiyle söyleyişi gerçekleştirdiler.

Uğur ve Şengül'ün katledilmesine karşı geliştirilen eylemler ülke çapında yaygınlaştı.

Söyleşiye, TODEF, DLMK, Mücadele gazetesi okurları ve halkevi üyeleri katıldılar. Söyleşi sırasında yapılan konuşmalarda yargısız infazlara karşı duyulanlık yitmediği, bu konuda tavır alıp hesap sorulması gerektiği belirtilerek, "Mücadele Devamı" mesajı verildi.

"Fikri'yi geleneklerimizle yaşıyoruz"

İstanbul'da Çağlayan ve Okmeydanı emekçileri 2 Haziran günü Devrimci Sol savagısı Fikri Keleş'in mezarını ziyaret ettiler. Ankara'da katledilmişlerin üzerinden 1 yıl geçen Fikri'nin mezarı kırmızı karantillerle süsüldü. Anmaya katılan emekçiler tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunduktan sonra, Fikri'nin yaşamını, şehitlerinin bıraktığı değerleri anlatan bir konuşma yaptılar. Sloganların atıldığı ve "Bize Ölüm Yok" marşının söylendiği anma Devrimci Sol Güçlerin devrim yürüyüşüne devam ettiği vurgulanarak bitirildi.

Şehitlerimiz geleceğimizdir

Samsun (Mücadele) Devrimci Sol komutanlarından Recai Dınel mezar başında anıldı. Bayram günü Recai'nin ailesini yalnız bırakmayan Devrimci Sol Güçler, ailesiyle birlikte tomatları mezar başında selamladılar. Samsun ve Fatsa'dan da devrimcilerin

katılımıyla yapılan anma töreninde, mezarın üzerine kırmızı karantiller bırakılarken komutan bir kez daha devrim sözü verildi, anıt içildi. Birkaç kez tekrarlanan yazarlardan Türkiye halklarına boyfesine yığıt bir komutan yetişiren anamızın acısı paylaşıldı. Yaşlı göz-

lerle kendisine hediye edilen Recai'nin resmini başına basan anamızı ziyaretlerden memnun kaldığını diye belirtti. Recai'nin kardeşi bayrağı taşıyanların ölümünün ve boyfesini günlerinde kendilerinin ziyaret edilemesinin acılarını hafiflettiğini söyledi.

Polis bu kez Vakkas Dost isimli bir esnafı öldürdü

Karakolda infaz

Türkiye'de işkenceden geçmek, evde sokakta-karakolda öldürülmek için artık devrimci olmak, düzene karşı çıkmak gerekmiyor. Sadace insan olmak, onuru korumaya çalışmak yeterli. Polisin halka refetene, ana avrat köfürlerine karşı "böyle davranamazsınız" demek yeterli.

Vakkas Dost işte bu nedenle yarı polisin bakan ve köfürlerini aineye çekmeyi karşı çıktığı işi öldürüldü. Hem de birlikte gözaltına alındığı Fevzi Yeşilay'ın gözleri önünde dövüldü.

28 Mayıs günü bedelli askerlik işini hal-haltemin rahatlığıyla karakolda Fevzi Yeşilay ile birlikte Kumkapı'ya bira içmeye giden Vakkas Dost, Açıkdöğretim Fakültesi 2. sınıf öğrencisiydi. Ve Topkapı'da esnaflık yapıyordu. O gün saat 22.00 saatlarında Kumkapı'ya Karakolu yolundaki havuz başında bira içerken gözetimden alınan iki arkadaşın Fevzi Yeşilay gece 01.00'de serbest bırakıldı. 30 yaşındaki Vakkas Dost ise gece sapaşağlam girdiği polis karakolundan sabah 04 olarak çıktı.

Vakkas Dost ile birlikte gözaltına alınan Fevzi Yeşilay tanık olduğu olduğu şöyle anlatıyor: "Eysalimın teslim alan Polis Nurettin Öztürk'ün bize hakaret etmesi sonucu Vakkas ile aralarında sövüş münakaşası oldu. Bunun üzerine aynı daha sonra öğrenildiği Nurettin Öztürk adı polis Vakkas'ı tekme tokat dövmeye başladı. Günlüğü duyup içeri giren başka bir polis memuru ile birlikte Vakkas'a vurmaya devam ettiler.

Daha sonra Vakkas karın boğuşuna yediği bir tekme ile düğü ve kusmaya başladı.

Vakkas'ın ölümünün ardından devrimci arkadaşları üzerine polis memurları Vakkas'ı tuvalette götürüp elini yüzünü yıkamaması istadiler.

Serbest bırakıldıkları sonra Vakkas'ın ailesini haberdar eden Fevzi Yeşilay Vakkas'ın dayısının oğlu Tahsin Avar ve akrabası Ayet İnce ile birlikte tek Kumkapı Polis Karakolu'na gittiklerini, ancak Vakkas'la görüştürmediklerini ve kendilerine "Vakkas işi, şimdilik uyu" denilerek karakoldan kovulduklarını belirtti.

Tahsin Avar ise sabah 03.00'de karakoldan uğradıkları ama polisin "Cumhurbaşkanı gelse görüşmeyiz" diyerek kendilerini dışarı çıkardığını anlattı. Uğur ve Şengül'ün "Yarın bakiyoruz" diyerek eve döndüklerini belirten Tahsin Avar: "Sabah ölüm haberini alınca boğmadan ağağı kaynar suyla yıkadım, donup kaldım. Bu acık bir infazdır. Bize Vakkas'ın işi olduğunu, uyuşuğunu söylediler. Meşşere can çekiyşümüştü" dedi. Vakkas Dost'un ağabeyi İbrahim Dost ise bir iki polise göstermek cezası vermekle hiçbir şeyin çözülemeyeceğini, polise yakaladığını öldürme cesaretini veren devlet, hükümetin suçlu olduğunu belirtti. "Bugün benim kardışım, Vakkas'ımı öldürdüler. Başka Vakkas'lar ölmesin" dedi. Polisin önce öldürdüğünü sonra da gerekçe

Kumkapı Karakolu'nda katledilen Vakkas Dost ailesi ve arkadaşları tarafından toprağa verildi.

ğın "şu" icat ettiğini söyleyen İbrahim Dost, Kadıköy'de öldürülen üniversite öğrencileri Uğur ve Şengül'ü hatırlatması üzerine "Şu" aslında bided. Bugüne kadar karşı çıkmadık. Biz öldürülen gençcik insanlara sahip çıkıycağız. Vakkas belki de bugün yarışor çıkacak", dedi.

Vakkas'ın polis olan ağabeyi Öhan Dost ise "Vakkas'ın en samimi arkadaşından da belirlittiği ve otopsi raporu ile de ortaya çıktığı gibi Vakkas işkenceleri öldürülmüş. Cinayeti, karakolda infazdır." dedi.

31 Mayıs günü yapılan otopsi sonucu Vakkas Dost'un "Künt bati travmasıyla bağlı olarak rüptüründe gelişen iç kanama" sonucu öldüğü kesinleşti. Yarı ölüm nedeni karın boğuşuna gelen ser bir darbenin sonucu olarak yitirime ve iç kanamayı.

Vakkas Dost aynı gün yüzlerce yakının katıldığı bir cenaze töreniyle toprağa verildi. Ankara Muratpaşa Camii'nde toplanan yüzlerce insan, örgütlü bir mücadelemin olmayışını nedeniyle öfkelerini kendi aralarında konuşmalarında öteye geçiremediler. Vakkas Dost ikinci namazından sonra Topkapı Mezarlığı'nda toprağa verilirken yakınları ve arkadaşları "Düğününü yapacaktık, şimdiki cenazesini kaldırıyoruz" dediler.

İstanbul Kazlıçeşme'deki deri fabrikalarının kaldırılmasından sonra, Tuzla ve Çorlu Deri Sanayi Bölgesine taşınan deri fabrikalarında sendikamızı müdelalesi sürüyor. Sendikamız müdelaşmayı kırmak isteyen deri işverenleri ile özellikle Çorlu'da, bir dönem önce Tuzla'da yasadığı gibi çareyi işçi kıymırlarında arıyor. Sendikamızla ve işçi kıymırlarının yoğunlaştığı Çorlu Deri Sanayi Bölgesinde bu kara karşı direnişler de yükseliyor. Çorlu Deri Sanayi Bölgesinde 80, Tuzla'da ise 217 deri fabrikası var. Ancak Tuzla'da üretilen deri fabrikası sayısı 60, Deri-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyeri sayısı ise 53 ve bazı işverenleri ise henüz tolu sözleşme yetkisi tanımamış.

Çorlu Deri Sanayi Bölgesinde İsten Çıkarmalar ve Direniş Çadırları

Çorlu Deri Sanayi Bölgesinde direniş olan 8 işyerinde işçiler fabrika önünde gremes, toz, sıcak, soğuk demeden gece-gündüz cadılarında bekleyerek direnişlerini sürdürüyorlar.

-Lidersen Deri Sanayisinde 17 Mayıs günü 1 işçinin isten atılmasından sonra başlayan direniş sonrası işveren Haydar Tutum 15 kişiyi daha isten çıkardı.

-Alkan Dericilikte 20 Mayıs'ta 3 işçinin isten atılmasını protesto etmek için işçiler direnişe geçtiler. İşveren Yusuf Kamber 6'sı sigortasız olmak üzere toplam 23 işçiyi isten çıkardı.

-Hak-Der'de ise 11 Mayıs günü 6 işçinin isten atılmasını engellemeye çalışan 24 işçi işveren Şevki Arslan tarafından isten atıldı.

-Tokcan Deri'de 23 Mayıs günü 2 işçinin atılmasından sonra başlayan direniş sonrası işveren Süleyman Tokcan 3 kişiyi daha isten attı.

-Erlüks Deri'de ise 24 Mayıs günü önce 1 kişi, daha sonra ise 32 işçi işveren Şahin Ergüç tarafından isten çıkartıldı.

-Yğitler Deri'den isten atılan işçileri direniş sürdüyorlar. İşçiler 3117/1 İtina him'in yığitler fabrikasını aynı sahibi olduğunu, kardişi Hüseyin Yğitler'in iş göstermek olarak bu fabrikadan başında durduğunu söylüyorlar. Kendine "sosyal demokrat" diyenlerin tavrını kınıyorlar.

-Bağır Deri'de önce 1 kişi, daha sonra

5 kişi isten atıldı. Şu anda toplam 35 işçi işsiz. 35 kişiden 14'ü sigortasız çalıştırılıyor.

-Nobel Deri'de 15 Mayıs günü 3 işçinin isten atılmasından sonra başlayan direniş sonrasında 15 işçi daha atıldı. İsten atılan 18 işçiden 7'si sigortasız çalıştırılıyor.

Kısa bir süre önce direnişe olan Desmo Deri Fabrikası'nda ise işçiler örgütleterek tekrar işlerine geri döndüler.

27 Mayıs günü Çorlu'da deri işverenlerinin kendi aralarında yapıtılan toplantıda, küçük işletme sahipleri işçileri geri alarak fabrikalarını çalıştırmaktan yana

ÇORLU: Deri işçileri fabrika önünde kurdukları cadılarında gece-gündüz, sıcak-soğuk demeden direnişlerini sürdürüyorlar.

Deri işçileri grev hazırlığında

Deri işçileri ancak örgütlülüklerini ve eylemlerini büyüterek kazanımlar elde edebilirler.

desteklediklerini belirttiler.

Aynı Binada İşveren Sendikası ve Jandarma Karakolu

8 Haziran günü ise saat 12'de Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesinde tüm fabrikalardan işçiler yürüyerek çıktıkları sonra Deri İşverenleri Sendikası'nın önünde toplandılar. Deri İşverenleri Sendikası binasının bir özelliği de binanın yarısını jandarma karakoluyla ayırmış olmaları. Bölgede işçileri yoğun basın altında tutarak örgütlenmelerini engellemeye çalışan jandarma, deri işverenleri tarafından buraya yerleştirilmiş. Ayrıca burada deri işverenlerinden bağımsız davranmak isteyen işverene su ve elektrik verilmiyor.

Bölgedeki fabrikalarda herhan su ve elektrik sendikaların elinde. Verilen su bahaneyle elektriktirgen ve suyundan oluşmak için işverenler aralarında protokolere uymak zorunda.

Deri İşverenleri Sendikası ve jandarma karakolunun yanında yapılan basın toplantısında Deri-İş Genel Sekreteri Sebahattin Gökdemir, işçilerin yüzlerine 100'si ücret tarifiyle işçi gördüğünü, işverenlerin bu hakları tutumlarında dolaylı toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin kasma girdiğini anlattı. Konuşmalar sık sık "İşçi Kıymırları Son", "İşçiler El Ele Genel Grev'e", "Yaşasın İşçilerin Birliği", "Baskılar Bizleri Yıldıramaz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" vb. sloganlarla kesildi. 400 işçinin katıldığı yürüyüş ve basın toplantısı "Sözleşme Hakimimiz Grev Şlahımız" sloganlarıyla bitirdi.

Toplu Sözleşme Masasında Uyumuzsak

Deri-İş Sendikası 7 Haziran günü gazetemize gönderdiği basın açıklamasında Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesinde faaliyet gösteren deri işverenlerindeki sendika yönetimi temsil Türkiye Deri Sanayi İşverenleri Sendikası ile 1 Mart '93 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerini işverenlerin katı tutumundan dolayı uyumsuzluğa sona erdirmesi ve grev aşamasına gelindiğini açıkladı.

Görüşütüğü Deri-İş Sendikası Kazlıçeşme Şube Başkanı Musa Servî 30 işverene kadar Tuzla bölgesinde 30 işverene direniş sonucu haklarımızı aldık. Toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin çıkmaza girmesi sonucunda işi yavaşlatıldı ve meşale kullandık. İşverenler grev aşamasına geldikçimiz süreçte "60'sı atık taktik ettik", dedi. Ücret zamlarının dışında, 1 Mayıs'ın kutlanması, krep, ambulans, iş güvenliği de toplu sözleşme talepleri arasında.

tavir alırken, büyük işletme sahipleri direnişten fazla etkilenmeyeceklerini belirttiler.

28 Mayıs günü ise Çorlu Deri Sanayi Bölgesinde işyerlerinde bekleyerek direniş sürdüren işçiler toplanarak yürüyüş yaptılar. "Sendika Hakimimiz Söke

Söke Alaylı" sloganıyla yürüdükten sonra direniş cadılarında basın toplantısı yapıldı. 300'e yakın işçinin katıldığı basın toplantısında konuşma yapan Deri-İş Genel Başkanı Yener Kayış işçi kıymırlarını protesto etti ve işçilerin en megru hakkı olan sendika haklarını alacaklarını söyledi.

Basın toplantısı sırasında bölgeye gelen polis Deri-İş yetkililerini gözaltına alarak basın basın mensuplarını filmlerine de el koydu. Polislin dağılmasını uyarısı üzerine, işçiler direniş cadılarının çevresinde bir arazide oturarak bölgeyi terk etmediler.

29 Mayıs günü ise Aydınlıkçı'den Çorlu'da direnişloto işçileri ziyarette gelen otobüsler polisin işçileri bir engellemesiyle karşılaştılar. İstanbul'da Çorlu'da göndere kadar defalarca trafik polisleri tarafından çevilerle nedensiz yere para cezası ödemedi durumda kaldılar. Deri Sanayi Bölgesinde toplanan 400 işçi direnişleri

ÇEAŞ'ın "ekonomik tedbir"i işçi kıyımı

Adana (Mücadele)- İktidar, KİTleri sermayeye peşkeş çekerken, bedelleri işçi snıfı ödüyor.

Daha önce Kamu Ortaklığı İdaresi (KOİ) tarafından işletilen Çukurova Elektrik A.Ş.'s ÇEAŞ bir süre önce devlet tarafından paialandırılan Uzanlar şikketler grubunun sahibi Kemal Uzan'a satıldı. Devlet Kemal Uzan'ın ÇEAŞ'ı satın almasında kolçığı sağlayarak iş Bankası'ndan kredi vermedi de ihmali emdi. ÇEAŞ hisseinin %55'i ortakların elinde olmasına rağmen %41'lik bir hisseye Kemal Uzan şirketin tümüne el koymuş durumda.

Bir süre önce Adan sahte hisse senedi bastırılarak satılması olayı ile duyuran ÇEAŞ, bugün 18 Mayıs'ta yapılan Genel Kurul'da yönetimi ele geçiren Uzanlar'ın "Ekonomik Tedbirler" adı altında yapılacak işçi kıyımı ile adan duyurmaya başladı. Daha önce 13 işçinin isten çıkartılmasıyla başlayan işçi kıyımı, 25 Mayıs'ta gelen fakir sermaye emekliliği gelmiş fakir hâlen çalışan 81 işçinin daha isten atılmasıyla devam etti. 31 Mayıs'ta

ise 32 işçinin daha işine son verildi. Aynı günlerde Antalya Konya Elektrik Santrali'nde çalışan 22 işçinin daha çıkışı verildi.

Uzanların ÇEAŞ'ından "Ekonomik Tedbirler" bahanesiyle 400 işçinin daha çıkışını vereceğini duyan Tes-İş Sendikası'na üye yaklaşık 500 işçi işveren bu uygulamaları protesto etti. Mesai bitiminde şirketin önünde toplanan işçiler servis arabalarına binmeyecek alıkırlarla protesto ettiler. Ayrıca ÇEAŞ Genel Müdürü Vakıf Akmaz'ı iş yollarında deri bir şirkete emeği geçen işçilerin çıkışını imzalamayarak itilmesini verdi. Çıkışları onaylamayan Genel Müdür yardımcılardan Mustafa Özgen ve Abdülaziz Kocabaş da işveren tarafından gözden alındılar.

Tes-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Metin Konur isten alınmaları toplu sözleşmeye aykırı olduğunu ve yasal olarak mümkün olmadığını belirtti. "Beyan öncesi yapılan bu hareketi kötü niyet ve göçdışı olarak görüyoruz. Çıkışları bize söylemeden işçilere söylenmiştir. Bu gelişme-

leri bizden işçilerimiz hain ve ihanetçi ilan edeceğiz." dedi.

ÇEAŞ çalışanları yaklaşık 1200 işçiyi taşıdığı işyerinde işveren 400 işçiyi daha isten çıkarcasına belirtiyorlar. Bu yüzden çalışma isteklerini olmadığının, sürekli tedirginlik duyduklarını söylüyorlar. İşveren, ÇEAŞ çalışanlarının yasal olarak grev yapma haklarının olmasından da cesaret alarak işçi kıymını sürdürmeyi ve işverine taseron sokmayı hedeflemektedir.

İsten atılan işçilere tazminatlarının verilmesi gerekirken, şu ana kadar hiçbir haklarının verilmediği işçi sözleşmelerinde de iptal edildi. İsten atılmaları karşı ciddi girişimlerde bulunmayan gerici nitelikteki Tes-İş Sendikası ise "Gerekirse üretimin genel sömücüsü kullanacağız, şalterleri indireceğiz. Şu anda görüşmeler sürüyor. Görüşmelerin sonucunu bekliyoruz." diyerek işçileri oyalamaya çalışıyor. İşçiler ise bir yandan isten atılma korkusuyla şarkarın, diğer yandan sendikaların oyalamalarıyla karşılaşıyor. ◆

Üniversiteler paralı eğitimde birbirleriyle yarışıyor Har(a)cını ödemeyene ders yok!

Samsun (Mücadele)- 19 Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde har(a)cı ödemeyen öğrenciler derslere alınmadılar. Üniversitelerin kapanmasına yakın bir süre kalmasına rağmen Tıp Fakültesi'nde yaklaşık 150 öğrenci, öğrenci işleri panosuna asılan bir listede teşhir edildi. Okul har(a)cını vermemenin bedeli olarak ders alınmayarak cezalandırıldılar.

21 Mayıs'ta Tıp Fakültesi 5. sınıf öğrencisi Ali Sarıtepe'nin derse alınmamasıyla başlayan bu uygulama, öğrencilerin 25 Mayıs'ta yaptıkları basın ve rektörlük binası önünde basın açıklamalarıyla protesto edildi. Rektör Naci Güneş ise "Bana bu öğrencilerden şu kadar harç alacaksınız deniyor, alıyoruz" şeklinde açıklamalarıyla uygulamayı onayladı ve kendini bu olayın dışında tutmaya çalıştı.

25 Mayıs günü Tıp Fakültesi'nin hastane içinde bulunan kantini

Har(a)cı ödemeyi için derse alınmayan öğrenciler tepki gösterdiler.

önünde toplanan öğrenciler burada bir forum yaparak, rektörü açılıma yapmaya çağırdılar. Öğrenciler çoklu eğitim ve öğretme ayrılan payın yüzde 11 dolayında artırıldığını, buna karşın aynı yıl MİT'e yüzde 71, cumhurbaşkanlığına yüzde 100, orduya ise yüzde 40 artış sağlandığını değinerek, kendilerinin alınan harçların eğitimleri için har-

canmadığını belirttiler.

Ticaret hane mantığını üniversiteler paralı hale getirdiğini, vurgulayan öğrenciler, haklıklarını savunmalarıyla da dile getirdiler. ("Paralı Eğitim Son", "YÖKe Hayır", "Ticaret hane Değil Üniversite İstiyoruz", "Öğrenci Kıymına Son", "Öğrenciler Burada Rektörün Nerede?" sloganlarıyla rektörlüğün açılıma yapmasını istedi.

Daha sonra rektörlük binasına yürünen öğrenciler, burada "Ticaret hane Kapısı YÖK'ün Bilançosu'nun yazılı olduğu döviz yahtılar.

Üniversiteye ulaşan ve öğrencileri çağırdıkları sonra, öğrencilerle ebuşen Genel Sekreter, "kapıku"la düzenliatna bağladı. Daha önce defalarca geldiği rektörlük kapısında yine aynı sözleri duyan öğrenciler "Buraya paralı eğitimi protesto etmek için geldik" diyerek, sekreterin sözleriyle yardı kesildi. Öğrenciler slogan ve marşlarla hastaneyne geri döndüler.

Öğrencilerin sessizce dağılmasından sonra üniversiteye gelen siyasi gübe ekple ve jandarma birlikleri elleri boş döndüler. Samsun'da öğrenci gençlik kanadından kesilen har(a)cıların özel güvenlik birimlerine, rektör oadının mobilyalarına, olur olmaz yere dikilen parmaklıklara harcannasını istemiyor ve bu harcanan paraların kaç öğrencinin har(a)cına bedel olduğunu soruyor.

Üniversiteleri karşı işletmeler haline sokmaya çalışanlar, öğrenci gençliğin bu sorusunun cevabını ve para karşılığı satıldığı eğitimin hesabını vermediler.

Amasya'da faşist saldırılar artıyor

Amasya'da sivil faşist saldırılar yeniden gündeme geldi. Aralık '92'de Meslek Yüksek Okulu'nda bir ağız olmak üzere 10 devrimci-demokrat öğrenciyi saldırılar sonucu yaralayan sivil faşistler, bu kez de 17 Mayıs'ta öğrencilere saldırdılar. Meslek Yüksek Okulu kantininde oturan iki demokrat öğrenciyi saldırdı, okul ve yurt yıllarını kesen faşistler, demokrat öğrencileri arabadan indirerek dövdüler. Hattı Rüşü Tırkoğlu, Mahir Pamukçu, Levent Ateş, Fatih Rüşü Taşatış, Osman Dams, Devlet Ağır, Gazi ... adlı faşistler, saldırılardan sonra polisye konuşarak okuldan uzaklaştılar. Yine aynı gün emniyet binasının 100 metre ilerisindeki Belediye Çay Bahçesi ve Eğitim Fakültesi'ndeki Kükük Ev Kafe'de faşistler sandalye ve sopalara öğrencilere saldırdılar. Kafe'ye sivil polis arabasıyla getirilen faşistlerin saldırdından sonra iki öğrenci yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Burada gıultuna alınarak Emniyet görevlileri öğrenciler davası omamaları için zorlandılar.

Amasya'daki öğrenciler tüm bu saldırıları belediye başkan Haluk Tanıyır'ın yökendirdiğini ve okul müdürünün de faşistlerle işbirliği yaptığını belirtti.

Sivas'ta yerel basın ihbarcılığı soyunuyor

Sivas'ta yerel basın ihbarci haberlerin ardından polis keyfi gözetli operasyona başladı. Başka Hürduğan gazetesine olmak üzere diğer yerel basında "Selma Turgt ve Akıllı Poliklinik" hakkında "Bu kaza kaddırlarına dua edin" diyerek, suç duyurusunu kabul etmedi.

DLMK'lı öğrenciler eğitim sisteminin protesto ettiler

Adana'da gerici-faşist eğitim sisteminin protesto eden DLMK'lı öğrenciler 24-28 Mayıs günleri arasında Adana Erkek Lisesi, 19 Mayıs Lisesi, Motor Meslek Lisesi, Teknik Endüstri Meslek Lisesi ve Başoçak Ortaokulu'nda kuşmalar yaptılar. Yapılan kuşmalarla "Paralı Eğitim Son", "Dayağa Hayır", "Yasam Devrimci-demokratik Lise Mücademeli", "Gülerimizi DLMK'da Birleştiririz" sloganlarını yazarak okuduğu öğrenciler.

Sınıf basan polis 5 öğrenciyi gözaltına aldı

İstanbul Kartal Lisesi'nde okuyan 5 DLMK'lı öğrenci, 8 Haziran günü polis tarafından sınıflarından zorla çıkarılarak gözaltına alındılar. Arkadaşlarının keyfi olarak gözaltına alınmasını protesto eden demokrat öğrenciler, müdür adanmış basarak müdürlük hanesine sokuldular. Müdürlük öğrencileri konuşmak yerine polis çarğasını üzerine, öğrenci daha gözaltına alındı.

Düzce'de gözaltı

Düzce Meslek Yüksekokulu öğrencisi Uğur Demire 7 Haziran günü okul yakınında bulunan bir çay bahçesinde gözaltına alındı. Demire'nin siyasi polis tarafından tutuklanarak gözaltına alınması üzerine "Suçu ne?" diye soran arkadaşlarına polis "Suçunun olması mı gerekmiyor?" yanıtını verdi. Ayrıca, 9 Haziran günü Düzce Meslek Yüksekokulu öğrencisi Erol Güneş de evi basılarak gözaltına alındı.

Ege Üniversitesi'nde yürüyüş ve forum

Izmir (Mücadele)- Ege Üniversitesi'nde 25 Mayıs günü Ziraat Fakültesi önünde toplanan yaklaşık 200 öğrenci bir yürüyüş ve forum düzenledi. Bornova Öğrenci Yurdu'ndaki uygulamaları ve yarışısı infazları protesto amacıyla düzenlenen yürüyüş, Ziraat Fakültesi önünde 200 öğrencinin alkışlarıyla başladı. Yürüyüş sırasında Şengül ve Uğur'un fotoğraflarının bulunduğu "Her Birimiz Uğur ve Şengül'dür. Bizi Tüketeceğiniz" ve "Gençlik Gelecektir, Gelecek Ellerimizde" pankartları açıldı. "MGK Kararları Kaldırılmalı", "Baskılar, Alımlar Bizi Yıldırmaz", "Üniversitelere Polis İlgisizdir Son", "Yarışsı İnfazlara Son", "Polis Okullardan Yurtlardan Defor", "YÖKe Hayır", "Gerici-Faşist Eğitim Son" sloganları atılarak Bornova Öğrenci Yurdu önüne gelindi. Öğrenciler burada birer demerak adına konuşmalar yaptılar.

Konuşmalarda özele yurt sorunlarına eğilen öğrenciler, yurtların polis tarafından yökendildiğini, üniversitelerin polisler tarafından gözetildiğini, yurtlarda sağlığız kuşulları altında yaşadıklarını dile getirdiler. Ayrıca TÖDEF-EYO-DERİT bir öğrenci İstanbul'da katledildi Uğur ve Şengül için yazdığı konuşma "Şengül ve Uğur demokratik üniversite mücademelerinde on öndeydikler ve biz de artık birer Uğur ve Şengül'düz, gelsinler bizleri de katlesinler" dedi. Konuşma alkışlarla desteklendi.

DLMK'lı öğrenciler sivil faşist örgütlenmelere izin vermiyor

Adana (Mücadele)- Gaziantep'te DLMK, okullarda taban bulmaya çalışan sivil faşist örgütlenmelere karşı mücademeli yürüyüşler.

Şehit Şahin Lisesi öğrencileri daha önce birçok kez okul idaresi ve Düzce karakol polislerinin desteklediği sivil faşist saldırılara karşı karşıya kalmışlardır. Bu saldırılara sessiz kalmıyacağının bilincinde olan DLMK'lı öğrenciler, örgütlü bir çalışmaya yürüterek sivil faşist saldırılara karşı bir kampanya başlattılar. Bu kampanyada, öğrencileri sivil faşist örgütlenmelerin netliği ve buna karşı aktif çalışmalarını karşısında olmasını gerektirdi anlatıldı.

28 Nisan'da sivil faşistler bir daha

okula görülmelerini için uyarıldılar. Bu uyarıya rağmen sivil faşistlerin, öğrenciler üzerinde basit uygulamaya devam etmesi üzerine, DLMK'lı öğrenciler 21 Mayıs'ta bir grup sivil faşist döverek cezalandırıldılar. Cezalandırılmayaz hazmedemeyen faşistler, 24 Mayıs'ta okulun önüne polis destekli güçlerini yığarak DLMK'lı ve devrimci-demokrat öğrencileri teneke korkutmayaya çalıştılar. Hızır kupa'da faşist örgütlenmelere ve saldırılarına izin veremeyeceklerini belirttik DLMK'lı öğrenciler, yaklaşık 250 kişiyle sivil faşistlerin saldırılarına tav ve sopalara karşı verdiler. Fe faşistleri Düzce Mahallesin'ne dışına kadar kovaladılar. Daha sonra ise

tekrar bir araya gelecek "Düzce Faşizme Mezar Olacak", "Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını attılar. O zamana kadar sivil faşist saldırılar karşısında sessiz kalan polis, bu kez faşistlerin saldırısını püsükürten DLMK'lı öğrencilere saldırdılar, iki öğrenciyi gözaltına aldı. Öğrenciler arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto ederek, basın açıklamaları yaptılar. Gözaltına alınan öğrenciler, iki saat sonra serbest bırakıldılar. Bu olaylardan sonra sivil faşistler bir daha okula gelmeye cesaret edemediler. DLMK'lı öğrencilerin gerçekleştirdiği eylem, sivil faşist saldırıların kitlesel güdük eylemlerle durdurulabileceğini gösterdi.

Bağcılar Belediyesi'ni ruhsat ambargosu

1 Kasım yerel seçimlerinde 'Adil Düzen' sloganıyla oyları toplayan Refah Partisi bugün adlı düzünü Kağıthane ilçesinde içten atmakla, Bağcılar esnafına baskı uygulamakla gösteriyor. Bağcılar'da geri cı zihniyetine uymayan esnafın dükkan ruhsatlarını yenilenemeyi kadar ya da hiç ruhsat veremeyerek kendi kurallarına uymaya zorluyor.

Belediyenin koyduğu kurallara ve bunların dayanağı ise Refah Belediyelerinin mantığına tüm açıklığıyla ortaya seriliyor. Kafeteryalarda masa sandalye bulunmasıyla ilgili kuralın esnafın dükkan ruhsatlarını yenilenemeyi kadar ya da hiç ruhsat veremeyerek kendi kurallarına uymaya zorluyor.

Belediyenin ruhsat vermemesi ve esnafın polisi karşı karşıya bırakması ve dükkanlarında satışa ilişkin baskıları protesto etmek için 300 tane bayii, 50 içkili restoran, 2000'nin yakın baskı, kuafor vb. esnafın ruhsatı toplayarak belediyeye müracaat ettiriler. Ayrıca idare mahkemeye de başvurulan esnafın buğüne kadar herhangi bir sonuç alamadıkları. Esnafın Demiş'e de giden esnafın, sorunlarının çözümü için yardım istedikler; aldıkları yanıt ise: "Beni kimsenin anarşistliğe zorlaya-

mağ. oldu.

Bu bağvurulardan sonra Bağcılar SHP ilçe Başkanlığı'nda bir basın açıklaması yapılan esnafın "Biz Bağcılar esnafı olarak, demokratik haklarımızı sonuna kadar savunacağımızı, baskıları bir basın

Bağcılar esnafı SHP Bağcılar ilçe binasında yaptıkları basın açıklamasında RP'li belediyenin baskılarını anlattı.

açıklamasıyla kamuoyuna duyurmaya çalıştıklarını, eğer bir sonuç alınmadıkça daha farklı eylemlerle gerekçeleştirebileceklerini tüm kamuoyuna duyuruyoruz." diyerek yaşadıkları baskıları anlattılar. Geçici ruhsatı yenilenemeyen içkili

restoran sahibi Ali Rıza Kalktıkçıran Bağcılar'daki birlerce esnafın tepkisini de getirdi. "Bağcılar'ın % 90'ı kapak içpaat. Hiçbir esnafın bütün dükkanlarını iskan sorunu var. Belediyeye ruhsat vermiyor. Polis ruhsat almazsa kapatırım diyor. Bir ruhsat almak için 10 milyon masraf ediyoruz. İskan olmasa da geçici ruhsat veremiyoruz zorundalar, vermiyorlar. Zoradığımda da 'Bu benim işiysen kararmıdır, fazla zorlamayın.' diyorlar. Gerekirse eylem yapacağız. Ruhsat vermezlerse dükkanlarımızı fiili olarak açacağız."

Bir yanda avı faşistlerin 'ocakları' aracılığıyla esnafı baskı, diğer yandan Refah'ın esnafının yasaklamaları Bağcılar esnafını çileden çıkardı. Görüşüğümüz kimi esnafın saldırılarını Bizim Ocak-Belediyeye ortaklığında yapıldığını da getirdiler. Genci faşist örgütlenmenin güç olduğu yerlerde halka yönelik saldırıları artırdı geliyor.

Cezaevleri, hak gaspları ve baskılara karşı direniyor

Oligrar, eline geçirdiği her fırsatı devrimci tutsaklar üzerinde baskılarını yoğunlaştırıyor. Bunlara karşın tutsaklar direniyor ve çeşitli şekillerde tepkilerini dile getiriyorlar.

Sağmacılar Özel Tıp Cezaevi'nde Açık Grevi

Sağmacılar Özel Tıp Cezaevi'nde Devrimci Sol, TİKB, TDKP-TGKB, TKP-Kıvılcım davalarından yargılanan kişi bay 11 siyasi tutsak, 21 Mayıs tarihinde itibaren kendilerini destekleyen 4 adli tutukluyla birlikte süresiz açlık grevine başladılar. Tutsaklar aynı davadan yargılandıkları arkadaşlarıyla görüşürdümüyor ve siyasi tutsakların bulunduğu C Bloğu çikartılmıyor. Cezaevi idaresine sundukları taleplerinde siyasi tutsakların olduğu idareye, siyasi tutsakların bulunduğu C Bloğu geçirmeyi ve Özel Tıp Cezaevi'nde var olan sağlık koşullarını iyileştirmesini istediklerini belirttiler.

Ancak idare busunların çözme doğrultusunda bir girişimde bulunmadıkça, tutsakların açlık grevine başladıkları andan itibaren bayan tutsaklara ve destekte bulunan adli tutuklulara, hücrelere atmak, sevk etmek gibi tehditlerle gözdağı

vermeye çalıştı. Tutsaklar yaptıkları açıklamada "Bizler bağat istemizin olan C Bloğu geçinmeye ve taleplerimiz kabul edilmeye kadar açlık grevin sürdüreceğiz. Bu konuda kamuoyunun duyarlı olmasını istiyoruz." diyerek, direnişlerini kararsız olduklarını belirttiler.

Kayseri Cezaevi'nde Arama Adli Altında Operasyon

Kayseri Cezaevi yönetiminin devrimci tutsaklar üzerinde baskı oluşturma çabası, duvarlara asılan resim, pano ve afişlerin indirilmesi, asılmaması şeklinde kendini gösteriyor.

Tutsaklar idarenin bu tutumuna üzerine 21 Mayıs günü yapılacak olan aramanın planı şeklinde dönüşmesini işi fiili tavrı konulması gerektiği kararını aldılar.

21 Mayıs günü arama yapılırken, Devrimci Sol tutsakların kaldığı, 1. koğuşun resimleri indirilmek istendi. Gözlemci olarak aramayı izleyen tutsakların müdahale etmesi üzerine, askerler operasyon başlattılar. Atılan "İnsanlık Onuru İçin Hayatı Yenecek" sloganları üzerine, askerler diğer koğuşların kapılarını kapatarak, içerideki gözlemleri taktıklarıdır.

Havalandırma bulunan diğer tutsakların, coplanan arkadaşlarını kurtarmak için koğuşlara yönelerek saldırıya karşılık verdiler. Ve arkadaşlarını yanlarına alarak havalandırma çıkıldılar. Bunun üzerine askerler havalandırmanın kapılarını kilitlediler.

Aynı olay, Devrimci Sol tutsaklarının kaldığı 4. koğuşta da yaşandı. Askerlerin saldırısına tutsaklar sloganlarla cevap verdiler. Savcı ve müdür ise bu saldırıyı izlemekle yetindi.

Koşu aramalarından sonra havalandırma tutsaklar tekrar aramamak istendi. Ancak tutsakların karşı çıkması üzerine askerler geri adım attılar ve üst aramayı yapıpaldılar.

Saldırlar özellikle yargalı olan Devrimci Sol tutsakları Hamdi Yaşar ve Sami Demirci üzerinde yoğunlaştı. Ayrıca saldırı sırasında yargılanan TİKB davası hakkında Turgay Dalgın'ın durumu araştırıldı.

Kayseri Kapalı Cezaevi'nde bulunan Devrimci Sol, TDKP, TKP/ML ve TİKB davası tutsakları saldırıları kınamaya ve olayları anlatan bir basın açıklaması yapacak "Saldırıların bunlarla bitmeyecektir.

Buca Cezaevi'nde Tutsakların Can Güvenliği Tehlikede

Daha iki ay önce yaşanan süresiz açlık grevinde kazaanılan haklar bugün yine cezaevi idaresi tarafından gasp ediliyor. Hak gaspları, mahkemelere ya da hastanelere giden tutsakların, can güvenlikleri tehdit edilmesine dönüşümü de eklendi. Bu uygulamalar üzerine Buca Cezaevi'nde Devrimci Sol, TKP/ML-TİKKO, TDKP/GKB, TKB davaları tutsakları 31 Mayıs'tan itibaren süresiz açlık grevine başladılar. Yaptıkları açıklamada da tüm kamuoyuna süresiz açlık grevlerine destek vermeye çağırıldılar.

Bismil Cezaevi'nde Açık Grevi

Yıradırbak Bismil Cezaevi'nde bulunan 46 siyasi tutuklu haklarını gasp edilmesini protesto etmek amacıyla 24 Mayıs tarihinde 5 günlük dönüşümü açlık grevine başladılar. Tutsaklar haklarını geri verilememesi durumunda açlık grevinin 10'ar günlük dönüşümü olarak sürdüreceklerini açıkladılar.

Cezaevinde bulunan yakınlarıyla görüşmeye giden aileler isimli bilmedikleri bir başçavuşun "Biz daha önce görüşe çıkartmak istedik çıkmadılar, şimdi de ben sizi onlarla görüştürmeyeceğim." şeklindeki keyfi tutumlarına görele almazlar. Ailelerin zorunlması sonucu 5 kişi görüşe alınırlar.

Cezaevine giren aileler sözcü olarak gelen üç tutsakla görüştiler. Tutsaklar cezaevinde bulunan iki koğuş kapısında da asker ve görevlilerin nöbet tuttuğunu, diğer koğuşlara görüşmelerini, konda çıkılmalarını ve spor yapmalarının engellendiğini, ziyaretçi görüşü odasında bulunan pencerelere çelik çarşafı demir parmaklıkları takıldığını söylediler.

Tutsaklar açlık grevinde bulunan 5 tutuklunun hasta olduğunu belirtirken cezaevindeki baskıları tek sorunsunlun DGM Baş Savcısı olduğu vurguladılar.

14 gün süren açlık grevi, tutsakların taleplerinin kabul edilmesine üzerine bitirdi.

Kontngerillanın çocukları çocukları dergi çıkardı

Kontngerillanın Hüseyin, Süleyman, (Arif) Asaf adlı çocukları dergi çıkardı.

Adi: Devrimci Çözüm (Ana sı Darbeci Çözüm diye okuyun.)

Sahipleri: (Arif) Asaf, Süleyman, Hüseyin.

Meslekleri: Devrimci Sol düşmanlığı yapıyor ve kontngerilla için çalışıyor.

Kontngerillanın bu çocukları aracılığıyla yaratmak istediği provokasyonlar ve sabotajları ilan verilmesine ve gereken yapılacaktır.

Asalakış ilke edinmiş "bir demokrat": Yemilhan Kişioğlu

Adana (Mücadele). Bir süre önce polis tarafından demoketi keyfi olarak kapatılan Osmaliye ÖZGÜR-DEĞİRLER CHP ilçe yönetiminde arkadaşlarını ziyaret etmek için parti binasına gittiler. ÖZGÜR-DEĞİRLER parti binasına girmesinden rahatsız olan CHP'nin "demokratlar"ın sözünüldüğünü yavaş Yemilhan Kişioğlu ÖZGÜR-DEĞİRLERin hepsinin parti binasında bulunamayacağı, yalnız 3-4 kişiyi girebileceğini söyledi. ÖZGÜR-DEĞİRLER "Parti binası halka açık bir yerdir. Herkes buraya gelip oturma hakkına sahiptir" diyerek binayı terk etmeyeceklerini açıkladılar. Bunun üzerine "Devrimci Solcular partiyi işgal ettiler" spekülasyonları yapıp polisi çağırdı. Polis gelene kadar da 12 Eylül

öncesi Osmaliye'de devrimci mücadele için kendilerinin verdiğini anlatıp demoketi yapmaktan da geri durmadı. Polislin ilçe binasına girmesini yavaş Kişioğlu ise "Silah çekenleri aynı çatı altında bulunmam" diyerek ıbarcılık yapmaya başladı. ÖZGÜR-DEĞİRLER "Biz buradan kolay kolay kimse çıkartamaz. Bir kişinin basına en ufak bir şey geldiğinde bunun sorumlusu Kişioğlu olacaktır." demeleri ve kararlı tutumları üzerine Kişioğlu şikayeti geri almak zorunda kaldı.

Kendisini devrimci, "demokrat" olarak göstermeye çalışan, ancak düzünü sağ kullanışlı yavaş Kişioğlu gibileri, kimin yanında yer aldıklarını bir kez daha göstermiş olulur.

Eskişehir DLMK:

"Susmak onaylamaktı, susmayacağız"

Eskişehir DLMK öğrenci gençlik üretilen baskılarla protesto etmeye ve kamuoyunu bu konuda uyandırmak için başlattığı imza kampanyasını 7 Haziran günü EĞİT-SEN'de yaptığı bir basın açıklamasıyla sona erdiren toplanan imzaları Milli Eğitim Bakanlığı'na gönderdi.

Basın açıklaması öncesi EĞİT-SEN'liler bir görüşme yapan DLMK'li öğrenciler imza kampanyasına EĞİT-SEN'lilerin hiçbir katkısı bulunmaması ve kendilerine imzalanmış evlere baskıları olan metinlerini çöpe atılması eleştirerek protesto ettiler.

Eskişehir DLMK'nın yaptığı basın açıklamasının yerel basında geçen bir biçimde ver almasından rahatsızlık duyan

polis, ertesi gün keyfi gözaltılara başladı. Atatürk Lisesi Öğrencisi Ali Ekber Yıldız öğrencisi olduğu okulun sınıfında basında çıkan basın açıklaması haberini okuyan sınıfa giren taşıt müdür yardımcısı tarafından müdürün odasına çağırıldı. Siyasi Şube polislerinin beklediği işbirlikçi Müdür Necati Purut'un odasına giren Ali Ekber Yıldız'dan bir daha haber alınmadı. Ayrıca aynı günün gecesi Eskişehir'de gerçekleşen olay sonrası polis tarafından gözaltına alınması adeta haline gelen Muhtilim Erdoğan tekrar gözaltına alındı.

9 Nisan günü ise raporları için gittiğimiz İncesin koridorlarında Siyasi Şube'nin polisleri odalarını, Müdür Necati Purut ve Mehmet Ali Bolu'nun okulda bulunma-

ması üzerine muhabirlerimiz Müdür Musa Yılmaz'ın Hacı Yusuf'a götürüldü. Hacı Yusuf'un sokularda kaçamak cevaplar vererek olaydan haberi olmadığını ve okulda polisleri öğrenci veremeyeceklerini söyledi. Odasından biraz önce polisleri çıkıttığı söylenildi ise "Onlar da başkılar öğrencileri sordular, baktırdım yoktu. Zaten olsaydı vermezdim, çağırıp nı yaptınız, neye yaptınız diye kızacakmış Keskine'ni veremeyecektim" dedi. Okulda görüşüğümüz öğrenciler ise idarecinin polisleri sürekli işbirliği halinde olduğunu v bu sözlerin yalan ve demagogiden başkılar anlamına gelmediğini söylediler.

Konuyla ilgili olarak DLMK, AÜÖZ ÖZGÜR-DER ve bütüncüz bir basın açıklaması yaparak olayı kınadı.

Diyarbakır belediye işçileri iş bıraktı

Diyarbakır (Mücadele)-Diyarbakır Belediyesi'nde çalışan 2170 işçi, belediyenin işçi dışımanlığını protesto etmek amacıyla bayram süresince iş bırakma eylemi yaptılar. İşçilerin 1991-92 ve 93 yıllarına ait kıyafetlerini, öğrenci paraları ve 3 yıl önce ödemesi gereken olağanüstü tazminatlarının birinci dilimi de dahil olmak üzere alacakları yaklaşık 35-40'er milyon liranı toplam 70 milyar TL'yi buluyor.

Ayrıca 15 Nisan-15 Mayıs maaşlarının da ödenmemesi üzerine işçiler, Belediye Başkanı Turgut Atalay ile, en azından bayramı rahat geçirebilecek kadar ücret verilmesi amacıyla 4 kez görüşme yaptılar. Belediye Başkanı Atalay, her seferinde "Para yok" gerekçesiyle öne sürdü. Ancak işçiler, para olmadığını inanmadıklarını, Belediye Başkanlığı'nın müteahhite, hayali şirketlere ve başkanlığa yakınlı olan insanların tümüne para verdiğini, işçilere gelecek paranın olmadığını söylediklerini belirttiler.

Bayramdan önceki maaşları bile ödenmeyen işçiler, genel olarak tüm alacakları için bayram süresince bütün servisleri katıldığı iş bırakma eylemi yaptılar.

Eylem üzerine Belediye Başkan Yardımcısı Muharem Yavuz, Sendika Başkanı ve Yönetim Kurulu üyelerini, işçi temsilcileri ve beş temsilcilerini bir dilekçe ile olağanüstü hal bölge temsilci ve şikayet etti. Dilekçe üzerine olağanüstü hal valiliği de sendika yöneticilerini polisler ihbar etti. Bağlar Polis Karakolu tarafından gözaltına alınan sendika temsilcileri, 11 saat gözaltında tutuldu.

Konu ile ilgili olarak görüşüğümüz Belediye İş Diyarbakır Şube Sekreteri Tahir Keskın "Eylemimiz halkımıza karşı değil-

Belediye İş Diyarbakır "Para yok" gerekçesiyle öne sürülen Diyarbakır Şube Sekreteri Tahir Keskın, Belediye'nin, halkın sağlığını hiç sayan adamları atmayla devam ediyor.

dir. Bu işin suçlusunun belediye Başkanı Turgut Atalay olduğunu halkımızın bilmesini istiyor. İş bırakma eylemimiz, 7 günlük bayram tatili süresince devam edecektir. Yine aynı tutum sürdürülürse bu tür eylemlerimiz devam edecektir.

Ayrıca suçlu belirtmek istiyoruz. DİSK'e bağlı Genel İş sendikası Diyarbakır Şube Başkanı Mehmet Alperatan, işçileri yaptığımız toplantıda, üyesi bulunan işçilerin eylemleri katılmalarını söyledi. Buna karşın sağduyu gösteren Genel İş'i arkadaşlarımız, sendikadan kararını umyarak bizimle dayanışmaya girdiler ve çalışmadılar." dedi.

Doktorların yanlış teşhisi bir arkadaşımızı aramızdan aldı

1978 yılında Bulgaristan'dan Türkiye'ye göç eden Metin Türker 15 yıllık mücadele hayatının yılını çeşitli eza ve zorluklarla geçirdi. İşe canhanelerde ve çeşitli yerlerde çalışarak işçilerin mücadelesine katkı sağladı.

1990 yılında son gözaltımda İstanbul'da Ankara DAL'da ağır kınemelerden geçirdi. Tahliye luktan sonra DAL'da öldürüldü kınemelerin etkisiyle sağlığını aha da bozulması üzerine İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesi hastanesine kaldırıldı. Burada gıstizlik ve vurdumduymazlık özünden vücudunu sonra kanser hastalığı her geçen gün ilerletmişti. Mesane kanseri olduğu yıllar sonra ortaya çıkan Metin Türker Bursa'da kaldırdığı hastanede 5 Haziran'da yaşamını yitirdi. Türker'in cenazesi kalabalık bir kitleyle Bursa Demirtaş Mezarlığı'na toprağa verildi. Mezarı kırmızı karanfyllerle süslenen Metin Türker son yolculuğunda da arkadaşları tarafından yalnız bırakılmadı.

Dosan işçileri haklarını arıyorlar

Trabzon (Mücadele)- Trabzon'da Gıda İş Sendikası'na bağlı Ardeş-DOSAN Çay Fabrikası'nda çalışan 310 işçiden yaklaşık 200'ü 31 Mayıs günü DİSK Gıda İş Sendikası'na geçti.

DİSK'e geçen işçilerin Aytiken Yılmaz'ın Tek-Gıda İş Sendikası'na bağlı oldukları süre içinde hiçbir istek ve ihyaşlarına cevap veremedikleri, bu sorunları karıştıran sendikadan tavırını iğveren tarafla gıpekme olduğunu dile getirdi.

DOSAN Çay Fabrikası'nda yeterli işçi kapasitesinin bulunmaması nedeniyle işçilerin yapacağı işi bir kişi yapıyor. Zorunlu mesai getirilmesiyle de çalışma koşulları oldukça ağır olan işçilerden 27'si Gıda İş Sendikası'na üye yapma çalışmalarına katıldıkları için isten çıkardılar.

Sendika değiştirmek isteyen işçiler SHP Pazar ilçe teşkilatının kendilerinin adlarını iğveren verdiğini ve yeni işçilerin karmasına zemin hazırladığını söylediler.

Türk İş'e bağlı Tek-Gıda İş Sendikası'nın iğveren tarafına çalıştığı ve işçilerin sorunlarına dıyarsız kaldığı için bu sendikadan ayrılan işçiler bu kez de "Devrim" adını kullanan öde sarı sendikacılarla yapılan DİSK'e bağlıydılar. İşçi kıymetlerini, bu sorunların çözümü bir sarı sendikadan ayrılmayı bir başka sarı sendikaya geçmek değil, devrimci sendikacı anlayışı işçilerinde yerleştirmek ve özgüvenle güven temininde hak alma mücadelesini geliştirmekle olmaktadır.

"Küçükarmutlu Küçükarmutlu halkınıdır"

Şu günlerde yeni yıkım senaryolarıyla karşı karşıya olan Küçükarmutlu halkı "Savaş istiyoruz biz buradayız" diyecek yılmaları protesto etti.

1990-91'de çocuklarını yazdıracak okul bulamayan emekçi halkın 92'lerde çocuklarını gönderdikleri okul tar polis işgalı altına alındı. Şimdi ise

Hacı Mehmet Şalgıncı İlkokulu'nun her an yıkımı bekleniyor.

Küçükarmutlu halkı 6 Haziran'da 600 kişiyle bir kitleyle bu okulun bahçesinde toplanarak kapısına "Küçükarmutlu Armutlu Halkınıdır. Haklıyız Kazanacağız" yazılı bir pankart astılar. "Çocuklarımızı Okulsuz Bırakmayacağız", "Kara-

"Önce öldürün, sonra yığın" ... Küçükarmutlu halkı bu kararlılığını protesto eylemleriyle gösterdi.

kol Değil Eğitim Merkezi", "Savaş istiyoruz biz buradayız" şeklinde dövizler, yılmaları karşı bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamaların okunmasından sonra atılan sloganlara Armutlu direnişçi geleneyi taşıttı: "Evlerimizi Yıkıtmayacağız, Direndik Direneceğiz".

At sahibine göre kışner

Ekrandan gri, kirlı bir hava yayılıyor odalara. Sıralara oturmuş insan robotları boyunca büyük bir pekkide ekrandan yansıyan siyah beyaz görüntüler tamamen teslim olmuş durumdadır. Ekrandaki gözlükli, yaşı bir adam, ağız bir müziğin eşliğinde sürekli olarak konuşuyor. Derken ekrana sıralardaki robotlara aksine canl, dinamik bir kadın savışı geliyor. Yaşlıya, yavaş ve okunu doğrultup siyah beyaz ekrana doğru savırıyor. Ekranı parçalayan ok, bütün robotlara yaşam ve canlılık veriyor. Onları insanlaştırıyor. Ve davudi bir ses tüm robotları tahrik ediyor ve konuşmaya geçiriyor: "Hiç kimse demode teknolojileri kullanmaya mahkum edilemez"

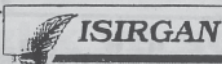
Evet, hiç kimse demode teknolojilere mahkum edilemezdi, ama ileri teknolojiler mahkum edilebilir. Ekrana siyah-beyaz olduğunda baskıydı, anti-demokratikti. Ama ya renkli olunca ne kadar da demokratik, ne kadar da özgürlüğüydü.

Çağımızda sermaye, östümlerine tüm imkanlarını sunuyor. Onları en iyi ifade eden, onlara yayılma alanları sağlayacak medya-lara östümler tüm imkanlarını seferber ediyor. Düne kadar tek ka-nalı "tekelle" devlet televizyonunun canla başla yerine getirmeye çalıştığı görevi, bugün birçok kanalla birlikte tüm özel televizyonlar üstleniyor. Dün sıklıkla düğünleri kapatmak için çeviren insan-lar, bugün resmi ideolojinin bir başka versiyonunu karşılarında görmek için çeviriyorlar. Ve bunun adı da özgürlük televizyonu, demok-rasi oluyor. Yarı dilyorsu kurumsal noktaları izleyebiliyor, dilemliyor bir yarışma programı. Öyle ki, dileyen herkes, 900'ü televizyonların tuşlarına basıp nası bir bakıştan istediğini dile getire-biliyor. Ya da bayan bir bakışkana hazır olup olmadığını fısılday-biliyor. Bu işten birileri köşeyi dönüyor diye demokrasiye, özgür-lüğe karşı çıkacak değildi ya kimse. Varsın dönsünlerdi köşeyi. Artık arabesk dinleme özgürlüğü, daha Hınt filmi izleme özgürlüğü bile vardı ya. Üstelik bitmeyen Brezilya dizi ve cabasıydı.

Emperyalizm, yalnızca bomba yağdırıyordu. Sömürgeleştir-diği emekçi halkları köklerinden koparıyor, kendi kültürlerini, kendi geleneklerini yabancılaştırıyor. En demode savaş makineleri-ni sömürgeleştirme satarken, nedece en modern medya tekniklerini satmaktan çekinmiyor. Üretim teknolojilerinin en geri olanlarını bile vermeye ağır davranırken, en son yayın tekniklerini aktarmak-ta bir an bile gecikmiyor.

Emperyalizmin birinci, yoz kültürünü her saat ekrandanla-ndan aktaran ve yaratıyor yoz izlenimleri emekçi halkı kende yabancılaştırarak sermayeye kolaya boyun eğecek hale getirmeye tek önemli görev sayan özel kanallar, bu konuda ellerinden geleni ardına ko-muyolar. Öylesine sözcürlüğü etmişlerdi ki, haber programları-na eğlence programlarına, hasta reklam kupaşına kadar ayırır. Demokrasinin meyveleri gibi gösterilmeye çalışılan bol kanalı TV istasyonları her bir yandan emekçileri kusatmışlar ve onları düşün-meye, kolay hazmedilebilir mesajlarla hazırladığı, cinsel açığına kö-rüklemeye, bütün devrimci dinamiklerini arındırıp sillektirmeye, uzlaşmacılığa yöneltebilmek için demokrasinin bütün "nimet-le-rinden" yararlanıyor.

Bugün, evlerde tüm kirlı, yoz kültür ekrandanla sürekli olarak pompalanıyor. Ve birçok, daha şimdiden normal sayılabiliyor. Örneğin kumar, uyuşturucu vb. tüm "kötü" diye bilinen aksanlık-lar, ailece izlenebilir, hatta katılabilir hale gelmiştir. Öyle ki, hemen her evde bir deyim yerleşmiştir. "Televizyon çocuğu" Nedir? İşte çocuk bugün, anne ve babasının aktına bile getirmeyeceği şeyleri eğer bu yaşı rahatlıkla söyleyebiliyorsa, bu "marifet" her gün te-levizyon izlemesine bağlanır. Peki neleri öğreniyor bu "televizyon çocuğu"? Şiddet, özellikle de Amerikan polisiye dizilerinin şiddeti-ni öğreniyor. Neyi öğreniyor? Amerikan aksanıyla Türkçe konuş-mayı öğreniyor. Arabesk kültürle yoğunlaşmış dilediği gibi bunalmayı öğreniyor. "Birey olmayı" öğreniyor. Her şeyin parasal bir karşılı-ğı olduğunu öğreniyor. Duymamayı, öğrenemeyi, konuşmamayı öğreniyor. Susmayı, boyun eğmeyi öğreniyor.

"Yanlışlığımızı görürsek, 6 ay sonra özleştireceğimizi"

Geçtiğimiz günlerde ki arkadaşımız Özgür Gelecek Dergisi'nin yetkilileriyle görüşmeye gitti. Marak etmekli, darbecilerin öldüleri en büyük karsusu olan bu dergi sorumluları ne düşünüyorlar? Niyet darbecilere kol-kanat geriyorlar? Niyet kraldan çok kralcıydılar?

Arkadaşlarımız bu görüşmeye aktarırlar, on-lar adına, sol adına özlemler ve bir yandan da kahkahalarını tutmaya çalışarak dinledik. Ama merakımız giderilmişti doğrusu.

Sohbet Özgür Gelecek yetkilisinin özet konuş-masıyla başladı. Daha sözünün başında "Belki de bütün bunları bize gıcıklandıklarından -aynen bu sözcük- dolay yazarıyor diye düşünüyorsunuz, ama gıcıklandıkları yok, dostça eleştirilmez var" diyor-du. "Gıcıklandıkları" anlamamıştı, ama üzerinde de fazla durmadık. Sözün kaynağı kendileri, olsa olsa kendi duygularının tanımını deyinir geçtik. Ar-dından, iyi niyetlerinden, dostluklarından dolayı olaya böyle yer verdiklerini, taraf olmadıklarını, an-ak "şiddetle maruz kalan taraf" oldukları için dar-be-cilerin yanında olduklarını, bu anlamıyla taraf sayılabileceklerini anlattı, çünkü darbeciler azdı, yeniydi, mazlumdu...

"Şiddet uygulanıyor, şiddetle karşıyız" yaklaşı-mına karşı dile getirilen "Pei, darbenin kendisi şiddet zaten. Niyet buna karşı çıkmadınız, niye bu-nu mahkum etmiyorsunuz?" sorusuna verdikleri yanıt ise gerçekten "garip"tiydi. "Doğru, o konuda bir şey yazmadık, söylemedik. Ama söyleyeceğiz. Dev-Sol içinde demokratik merkezleştiğini işle-mediğimiz göre darbe hakkında görüş birleştire-biz. Arayıştınız."

Bu konuda "darbe"yle ilgili yüzlerce sayfa yazı-lıp çizilmiş, acaba daha başka neyi öğrenmek is-tyorlardı bu konuda, niye, nereden arayıştılar? Bu soruya elbette sorut bir yanıtı yoktu. Kaldı ki bu onların "iş"i de değildi. Açıkçası "dar-be"yi mahkum etmekten kaçıyor, darbeci atıyor-lardı. Ama darbenin ürünü olan gelişmelerle ilgili değerdendirme hakkını görüyorlardı kendilerini nasılsa.

Devrimci Sol'un tüm kadro ve taraftarlarının, tüm birim ve alanlarının aldığı tavır bu konuda kendilerini bir fikir vermesi gerektiği hatırlatılınca, darbeciler kastederek "Onlar biliyor mu demok-

ratik merkezleştiğini işleyip işlemeyi" diyor-du. Evet, ülke genelindeki kadrolar çoğunlukla, 70 kuşur idare ve kurtarılar çoğunlukla demokrasi-k merkezleştiği konusunda görüş ve tavırları değ-i, 3-5 darbecinin yanı sıra için özü oluyor. Gerçekten tam bir "tarafsızlık".

Yarı niyet bir karşı karşıya olacağız, şurada ya-da burada birlikte bir şey yapmak istelerse karş-larında yine bizim olacağız, zaten durumun bu-gün de böyle olduğu, darbecilerin hayatın hiçbir alanında olmadıkları, mücadele diye bir der-tirler varsa mutaplaırların bile olacağız anlaşıldığı-na, nehayetse sözümlü keserek aceleyle verdik-leri yanıt hiç de "bu sorun bir an önce çözül-sün" temennisine uymuyordu. "Avrupa'da varlar ya!" Evet, darbecilerin varlığını kanıtlamaktaydı sıra.

Özgür Gelecek yetkilisi darbecilerin niteleli-ni anlatıyor. Yetkili yanıt veriyor: "Kışlerin durumun-la açıklanmaz bu olay. Maddi zemini vardır. Ideo-lojik ayrılmak vardır." Evet, Özgür Gelecek dar-be-cileri ideoloji yaratmaya çalışıyor. Darbecilerin bi-le "ideolojik ayrılık" iddiasında bulunmadıkları ha-trırlatıyor. Yetkilinin buna da bir yanıtı var. "Aslin-da ideolojik ayrılık var, ama onlar görmüyor bunu." Evet, bu noktada darbecilere Özgür Gelecek der-gisine bir ara uğrayıp buradan biraz alık almaları-nı ve ideolojik ayrılmaları öğrenmelerini öğütlemek-ten başka bir şey gelmiyor elzemlen.

"Özgür Gelecek'in her sayısında bir sayfa dar-be-cilerin kursusu olarak kullanılıyor, niye bu kadar küçük açıyoruz? Diğer sola da eleştirilmez var, ama yine de iplerinde böyle yapan yok" dedi-gimizde ise "Aslında onlar da aynı düşünüyör, ama yazmaktan çekinmiyorlar" demez mi? Hem dostluktan bahsedince, hem de bu için bayrak-tarlıları yapıyoruz dersine bu sözleri sarı ede-cekain.

Geçmiş başka örnekler anlatılıyor yetkilie. "Belki 6 ay sonra bu meseleyi konuşmayacağız bi-le, birbirimizin yüzüne bakacağız yine. O zaman bu yaptıklarımız aramızda bir leke olarak kalacak. Bunu engellemek için tavırını bir kez daha göz-den geçirmelisiniz." diyor. Bu sözlerle verilen yanıtın ciddiyetini ise okurlarımıza bırakıyoruz: "6 ay sonra yanlış olduğunuz anlaşırsa o zaman da özleştireceğimizi."

Bam Teli

İsmail Tokdemir

RÖPORTAJ

Geçtiğimiz Mayıs ayı içinde Kuzey İrlanda'da yerel seçimler yapıldı. Yerel seçim sonuçları İngiliz emperyalizmi ve İrlandiya'nın, 1998'den bu yana İrlanda'nın kuzeyini işgal etmiş olan İngiliz emperyalizminin IRA ve SİNN FEIN'e girdi, hakları tecrit etmek için basıyordu, saldırılar, kontrolgiriş faaliyetleri, İrlanda'nın "başarı" olarak adlandırılan IRA'nın Belfast'ta yapılan yerel seçimlerde oyları 23.2'sini alarak diğer partilerden fazla oy potansiyeline sahip olduğunu gösterdi. Ayrıca SİNN FEIN Dungannon ve County Tyrone belediye meclisindeki temsilci sayısını da yükselterek en güçlü parti durumuna geldi. SİNN FEIN'in bu başarısında milliyetçi söylem çizgisine rağmen İRA'nın ulusal mücadeledeki kararlılığı ve İngiliz emperyalizmine karşı savaşının belirleyici bir rolü görülmektedir.

İrlanda'daki genel seçim sonuçları bir kez daha ulusal kurtuluş mücadelesinin gücünü ortaya koymuştur. Bundan önceki süreçte hakları aldığı bu destekle İRA İngiliz işgalcilerinin başını daha çok abdırarak ve İrlanda sonununu tartışır, çıkarır.

Aşgıda seçimler ve İrlanda Ulusal Kurtuluş Hareketi üzerine, Londra büroymuz SİNN FEIN Londra Temsilcisi Gerry Maclochlain'in ile yaptığımız röportajı sunuyoruz.

Mücadele: Merhaba, Türkiye'di devrimciler olarak İRA'yı gerek mücadele çizgisi gerekse yaptığı eylemleri tanıyoruz. Son yıllarda ulusal kurtuluş mücadelesi veren örgütlerde uzlaşma eğilimi görülmektedir. İrlanda'da silahlı mücadele yürüten örgütün bu konudaki tavır nedir? En son bir senatörle yapılan görüşme neye yöneltti?

G.Maclochlain: İrlanda'nın Britanya tarafından yasadığı işgaline karşı yer alındaki gerilla savaşını veren İRA ile ilgili yazıyorsun. SİNN FEIN İrlanda emperyalizmini karşı savaşını veren İRA'yı destekliyor, fakat biz halkımızın bağımsızlığı ve Demokratik Sosyalist Halk İktidarı'nı kurmak için politik mücadele veriyoruz.

Diğer ulusal hareketlerin stratejileri ile ilgili ayrıntılar üzerinde tartışmak istiyorum. Biz SİNN FEIN olarak bütün halkların ulusal bağımsızlığı ve özgürlük mücadelesini yani ulusalın kendi kaderini tayin hakkını destekliyoruz.

SİNN FEIN'in ilerye dönük barış programında kısaca "İrlanda'da uzun dönemli barış", genelde Britanya ile İrlanda'nın arasında İrlanda'da süren savaşın son bulmasıyla gerçekleşecek. Bizim bu dönemde politikamızın önemli bir kısmı İrlanda'nın bağımsızlığı ve kendi barışını, kendi barışını bir çözüm getiriyor. Bizim bu arayışımız yazılımdan, parçalaşmışlıktan değil, bizi destekleyen halkımızın aldığımız güçle, bu ülkemizin barışçı bir şekilde yazılanması başlaması için çalışıyoruz.

İllegal ve haksız Britanya işgali, İrlanda hakkının istediği dışında ulusal bölünmesi sorunları ortaya konulup, asıl bu nedenler gözönünde tutularak barış planı gerçekleştirilebilir. Bu sorunlar ortaya konulup ülkenin sömürge olmanın çıkması bir kez köşğülleri getirir. Bu aynı zamanda İrlanda politikacıları ve İrlanda'nın yeni bir dönemi başlatır.

Böyle bir dönem başlaması için

"Bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi sürecektir"

Britanya emperyalizmi ile bütün cephe-lerde karşı karşıya gelmek gerekiyor, diyor; seçimler, tek gösteriler, propaganda ve halk mücadelesidir. İRA için her şey açık: "Başarıya ulaşana kadar Britanya ordusuna meydan okumaya devam edeceğiz."

SİNN FEIN her zaman, ön koşulsuz sorunları ortaya koyarak tartışmaya açıyor. Böyle bir fırsat ne zaman çıkarsa görülmüş.

Sturda bahsettiğiniz görüşme Britanya'nın parlamentoları değil, ilmi bir İrlanda milliyetçisi ve Britanya Parlamento üyesi, Sosyal Demokratik Parti Lideri John Hume ile gerçekleşti. Bu parti ile birçok konuda ayrışmış var, fakat burada önemli olan İrlanda'nın bağımsızlığını kazanmaktır. Bu partiyi destekleyen tek Kuzey İrlandalı milliyetçi kesimdir. Biz her zaman beraber çalışmayı ve diğer milliyetçi örgütlerle birlikte Britanya emperyalizmini karşı cephe oluşturmaya çalışıyoruz.

Mücadele: Ölüm orucu direnişisi Bobby Sands ve arkadaşlarının parlamentoları seçimlerinden sonraki dönemde SİNN FEIN'in oy oranında bir düşüş olduğu söyleniyordu. 19 Mayıs 1993 yerel seçimleriyle birlikte kitleleşmeyi yeniden yakaladığınız gözüküyor. Bunun nedenlerini neye bağlıyorsunuz?

G.Maclochlain: Son yıllardaki SİNN FEIN'in oylarındaki artış ve yükseliş burjuva basının bir spekülasyonudur. Gerçekten Britanya, SİNN FEIN'i destekleyen kitleyi önemsemekten ve ciddi bir araştırma yapmaktan ilay bir ölçüye kadar çekilmiştir. Bu yüzden bir analiz yaparsak, oylarımız birçok faktörün etkilediğini görürüz.

İlk olarak; SİNN FEIN'in kazandığı oylar çok ciddi bir gözdeği ve rahatsızlık karşı karşıya kalıyor. Üyeliklerimiz Britanya Devlet Güçleri ve terör grupları haince infaz kampanyaları sürdürüyorlar. Seçimlerde sansüre uğradık.

İkinci nokta; oylarımız büyük bir düzeyde sabitliğini koruyor. SİNN FEIN'in oyları %13 ile %11 arasında, şu dönem %12.5'tir. Seçimlerde adaylarımızın sansürle ve baskıyla yüz yüze olması, bizi destekleyen peniş bir kitleye habes katmanızı getiriyor.

19 Mayıs '93 seçimlerinde ana nokta, parti galismamızın yoğun ve kaliteli olduğu yerlerde ciddi bir artış gördük. Buna Belfast gerçek bir örnek. Şimdi SİNN FEIN oy çokluğuyla Belfast'ta ikinci parti durumundadır. Belfast Kuzey İrlanda'nın en büyük şehridir ve yerel seçimlerde İrlanda'nın ikinci büyük seçim merkezidir. SİNN FEIN Belfast'ta umut verici bir gelişme göstermiştir. Partimize katılım cumhuriyetçi hareket ve Britanyalı işgalcilerin bütün cabalarına rağmen devam ediyor.

Mücadele: Son aylarda İRA tarafından yönelik Loyalistlerin saldırılarında artış var. Bu saldırıların arkasında İrlanda emperyalizmi var mıdır? Saldırıların var saldırılarda ne amaç taşımaktadır?

G.Maclochlain: Britanya yanlısı (Loyalist) grup son yıllan en endişe verici boyuttaki infaz kampanyasını sürdü-

riyor. Açıkça bu kampanya Britanya'nın gizli servisi tarafından örgütlenildiği yönündedir. Britanya'nın istihbarat dosyalarında Loyalist terör grubunun Britanya askeri devriyeleri önünde veya güvenli kuvvetleri ile ortak hazırlıklardan saldırdı ve katliamların raporları bulunabilir. Britanyalıların en çok şiddetle karşı çıktıkları delil, en büyük Loyalist terör grubunun istihbarat biriminin başında ulası Brian Reaveley ile işbirlikçileri olan ortağı çıkmadığı.

Nelson Britanya'nın Gizli Servisi (MİS) tarafından masaj odasında gizli servis adamı olup Loyalist katilleri gerekli istihbaratı taşıyan kişidir. Nelson ayrıca Britanya ordusunun bir askeriydi. Sadece infazları ayarlamak kalmadı, birçok milliyetçinin öldürülmesi olaylarına katıldı. Bunlar Britanya'nın gizli servisinin onay ile gerçekleştirildi. Nelson Güney Afrika'ya giderek silah almaları ve bunları Loyalist gruplara transferini sağladı. (Bunlar küçük-yarı askeri gruplar) Güney Afrika'lı İsrail'in Filistinlilerden elde ettiği silah ve mühimmatı Loyalist gruplara veriyor. Yine böyle bir silah transferinde bir gemi kargasından 200 AK 47 ve 500 otomatik silah, 20 RPG roketleri ve roket ile 500 adet el bombası bulundu. Bu silahlar 200 suçlu Katölin ve gözaltında SAS'ın öldürdüğü insanların cenaze törenine katılan insanlara saldırıda kullanıldı. Bu saldırıda 3 kişi öldü ve birçok insan yaralandı.

Bu saldırıların amacı, ulusal hareketi destekleyen kitlelere gözdeği vermek, onların cumhuriyetçi mücadeleyi dengelediği destegi azaltmaktır. Sadece bu değil, bir diğer amaç da ulusal mücadeleyi yürüten önderlerin ortadan kaldırılması birlikte elle çapında yürüten bağımsızlık mücadelesini engelleyeceklerini düşündürmektir.

İngiliz gizli servisi, yukarıdaki nedenlerden dolayı bu saldırıları kendisi için yapıyor olabilir. Çünkü bu saldırılar aynı zamanda İngiltere'nin adadaki mücadeleyi değişik İrlandalı gruplar arasında yere eden bir den savunmasını sağlamasına ve adadaki kendi varlığını tarafsız bir "barış kurucusu" gibi savunmasına imkan veriyor. Tüm bu saldırılar karşısında ulusal mücadeleyi yürü-

ZAHER ONLARIN ELLERİNDE-Beyrut'un, İntifada'nın, Serhidanların, İrlanda'nın çocukları... Zafere inanıyorlar...

tenlerin olası misilleme saldırılarına provoke edilmesinin engellenmesi konusunda çok duyarlıdır. Açıkça ki, Cumhuriyetçi hareketi düşmanı İngiliz emperyalizmidir, yoksa onun İrlanda'da masa olarak kullandığı saçma garip değildir. Bizler her dönemde Loyalist'lere İrlanda ulusunun mücadelesindeki doğru yerlerini almasını için adeta yavardık. Biz, İngiliz emperyalizminin onlara vereceğinden daha fazlasına sahibiz.

Mücadele: İrlanda Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin bundan sonra hedefi nedir, mücadelesi nasıl bir yölecektir?

G.Maclochlain: Daha önce de söyledikimiz gibi İrlanda Cumhuriyetçi Hareketi, İngiliz emperyalizminin İrlanda'dan atılması için ve birleşmiş, demokratik ve sosyalist bir cumhuriyetin kurulumu için mücadeleyi ediyor.

Bu aşamada bağımsızlık mücadelesinde asıl yoğunlaştığımız nokta; güçlü; radikal, sosyalist, cumhuriyetçi destek üyelerimizin inç edilmesi. Bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesini yani köşğülleri da sürecektir. Bu mücadele bugünkü yeni koşullarda, yeni gücüne beraber yürütülecek bir politik mücadele olacaktır. SİNN FEIN, sosyalizmin İrlanda'daki inçanmasında yuklenmesi gereken doğru görev ve fonksiyonları yerine getirmiş isteklidir.

Bu esnada, dünyadaki anti-emperyalist hareketlerle ilişki ve ittifaklarımızı geliştireceğiz.

